

Incapit plogm pmi liby
de vita & doctrina scy paty

Benedictus
deus. qui
vult oēs
hōies sal
uos fieri. et
ad agniti
onē uēita

tis uenire: qui etiā nr̄m iter
dixit ad egyptū. et ondit
nobis mirabilia magna ad
posteritatis mēoriā pfutura?
ex quib⁹ nō solū nobis causa
salutis oriret⁹. uerū et hysto
ria salutaris ad doctnā pie
tatis aptissima condēt⁹: que
uirtutis iter agē uolentib⁹
gestoz p̄cedentiū fide aplissi
mū tramitē pandat. Et quōd
ad tātū rerū narratiōē
mū⁹ ydonei sim⁹. nec dignū
uideat⁹ ingentū rerū exigu
os ac puos fieri auctores. p̄
celsasq; uirtutes hūi narra
re sermōē: tamē qm̄ fratru
cūctas eoz q̄ in monte s̄o oli
ueti cōmanēt. h̄ a nobis fre
quēt⁹ exposcit⁹. ut egyptioz
monachoz uita. uirtutesq; a
nim. et cultū pietatis. atq;
abstīnētē robur. qd̄ in eis ui
dim⁹ corā omib⁹ explicent⁹:
p̄tib⁹ ipoz q̄ hoc iperāt ad
inuādū me credēs aggredi
ar⁹. nō tū ex s̄ilo laudē req̄
rens. q̄ ex narratiōē rerum

edificationē futurā legētib⁹
sperās: dū gestoz uniusq; q;
p̄flamat⁹ exēplis. horresce
qd̄ seculi illecebras. sectari
uēs q̄etem et ad pietatis in
uitat⁹ exeratiā. Vidi ergo
et uel uidi thesaurū ihu xpi:
in hūanis absconditū vascu
lis. Quē thesaurū repletū no
lū tūq; uind⁹ occultat⁹: sed
q̄si p̄ multīs uentū p̄ferre i
mediū. et facē cōmune: cer
tus q̄ q̄to plures ex eo fuerit
ditati: tūto michi apli⁹ accipi
tur. Ego et fiam locupletior:
cū alioz sal⁹ ministerij mei
fuerit q̄sim̄ meritiōnia

In p̄ncipio ergo narratiōis
uere adesse nobis p̄ctim⁹ gr̄ū
dm̄ nr̄i ihu xpi: cui⁹ uirtute
oīa h̄ pietatis exētia apud
egypti monachos habentur
Vidim⁹ enī apd̄ eos multos
p̄res celeste uitā in tra po
sitos agētes: et nouos q̄sdā
p̄phas tā uirtutib⁹ animi. q̄
uaticinādi officio suscitatos:
q̄b⁹ ad testīniū melioz n̄
signoz qd̄ ac p̄digioz dee
rat efficacia. Et multo. Cur
em̄ h̄i qui nichil t̄renū. nichilq;
carnale cupiūt: nō accipiūt
celestiū potestātē. Nonnullō
nāq; eoz ita ab oī malicie
cōtūgiōē ac suspitiōē uidi
defecatos: ut nec si aliq; mali

LAIDES-
STADT-
BIBLIOTHEK
REISELDORF

adhuc gerēt² in seclō memisset
Tanta eis terat tñquillitas
aurium? tant² q̄z toluerat eis
bonitatis affectus: ut merito
de eis dictū sit: pax multa dili
gentib⁹ nome tuū dñe. Co
manēt ergo p̄ hēnū dīssi
et sepati cellulis: s̄ caritati cō
nexi. Ob h^o autē dirimuntur
habitaculis: ut silēt⁹ sui q̄e
tam et intentionē mentis
diuina sectantes: nec uox a
liqua. n̄ otios⁹ ullus. aut
sermo otios⁹ aliq̄s obturber.
Intenti⁹ ergo i suo q̄sq̄ loco
aīb: uelut p̄res boni. xp̄i ex
spectāt aduentū: aut tāq̄
miles pat⁹ i castris. ip̄atoris
p̄ntia: uel fideles serui ad
uentatē dñi sustinet: liber
tate sibi pit. et munera lar
gitur. **O**es g^o h⁹ nulla cūbi
aut indumēti sollicitudine
gerūt: scūt em q̄ septū ē
h⁹ oīa gentes cogitāt. Ipsi
iūs iustitiā et regnū dī re
quirūt: et h⁹ oīa scdm̄ p̄mis
sionē saluatoris apponūtur
eis. Demq̄ plurimū eoz: si
in aliquo forte necessarīs
ad us⁹ corpis egerūt: nō
ad huāna p̄fugia. s̄ ad deū
cōuersi. et ab ip̄o tāq̄ a p̄re
poscetes. q̄ poposcerūt ilico
cōsequūt. **T**anta nāq̄ fides
in eis est: q̄ etiā montib⁹ ut

tūfferāt ualeat ip̄are. **N**ō nō
nulli eoz irruptioēs flum⁹ ip̄
nitē vicinar⁹ r̄gionū caritas
ozōib⁹ p̄p̄resserūt: et pede ince
dēs aluei et p̄fida digressi
sūt. imanesq̄ i eis p̄merūt bē
tias: et plūma atq̄ innumera
signa q̄ a p̄phis et apl̄is atq̄
gesta fuerāt cōsumauerūt: ut
dubitū nō deat ip̄oz mētis ad
huo stare mūdū. **S**ed et illud
ualde mirū est cū s̄ optima
q̄q̄ rara sint et difficilia. illis
tamē utriq̄ pit. mēsse: ut et
numero imēsi sint: et v̄tutib⁹
trōpabiles. **S**ed etem alij i sub
urbanis locis: alij p̄ rura: plu
res autē et egregij viri p̄ here
mū dīssi: et uelut q̄dā ex h⁹
celestis in p̄ntu posit⁹ atq̄ in
tabernaculis degens ad obiaz
p̄ceptoz r̄gis s̄ p̄tent⁹: arm⁹
ozōnū pugnas: et scuto fidei
ab inimico thidiate p̄tect⁹: r̄gnū
sibi celeste cōquirūt. **S**ūt ergo
ornati morib⁹: quietilenes. tñ
quilli: et caritatis v̄niculis ue
lut q̄dā germinitate cōstruit:
ad emulatioēz uō v̄tutū certa
mē ingens exercēt et agōnes
Studet em vnusq̄sq̄ clemēti
oz altero. huilior benignior
ac patientior iuēri. **S**i q̄s autē
sapiētior ceteris fuerit: h̄c ita
cōmūnis ergū om̄s i mediocis
existit: ut scdm̄ dñi mandatū

omnium nuntius et omnium servus videatur
 esse. Quia ergo dei munus donatum
 est michi ut videre eos et inter
 esse satisfactioni eorum de singulis
 iam nunc quod ad memoriam dominus redire
 erit enarrare temptabo: ut hi qui
 non viderunt eos in corpore opera
 eorum discerent. vitamque profectus lae-
 nis iudicio colligentes ad emu-
 lationem sancti operis iuventur et per
 fectae patrie palma requiratur.

**Explicit prologus. Incipit liber
 primus: de sancto iohanne. capitulum primum**

Divinitus
 tamquam verum
 fundamentum
 nostri operis
 ad exemplum
 bonorum omnium
 suam hanc qui
 vere etiam solus sufficiat religiosus
 et deo devotus mentes ad virtutum
 culmen erigit: et ad perfectionis
 fastigia concludit. Hunc enim vidi
 in thebaidis partibus in hemo
 qui adiacet civitati licet in rupe
 quodam ardui montis immanentem
 Ascensus ad eum difficilis: aditus
 monasterii eius obstruitur et clausus:
 ita ut a quadragesimo etatis sue a-
 no usque ad nonagesimum quem
 tunc gerebat cum eum vidimus in
 telum eius nullus intravit. Aduen-
 ientibus vero per fenestram se videndum
 prebebat: et inde eis vel verbis

dei ad edificationem vel si quod fuisset
 consolationis responsa redderebat.
Mulierum tamen illuc nulla ad con-
 spectum quidem eius accessit: sed et
 viri raro et certis quibusdam tem-
 poribus. Cellulam sane hospita-
 lem extrinsecus fieri permisit: in qua
 advenientes de longinquis regi-
 onibus paululum requiescent: ipse
 intrinsecus solus solus deo vacans
 non diebus non noctibus a colloquiis
 dei et oratione cessabat: diuini
 illius quod est super omnem mentem
 tota mentis puritate aspectans.
Quatum enim ab humanis auribus
 et colloquiis sequestrabat: tamen
 tamen illi vicinior ac propinquior deus
 erat. In tanta denique mentis
 sinceritate proferebat: ut non so-
 lum eorum qui erant sciam discere
 tur a domino: verum et eorum qui fu-
 tura erant praesentiam mereretur.
Evidentem namque ei dominus prophete
 gratiam contulit: ita ut non tantum
 civibus et provincia alibi suis si forte
 praedicerent futura praediceret:
 sed et imperator theodosio vel quibus
 belli exitus hinc esset: vel quibus
 modis victoria caperetur de tyra-
 nis: sed et per irruptiones esset passus
 gentium barbararum sepe praedixit.
Quodam tempore cum gentes ethiopi
 romanum limes circa cyrenem
 qui prima est ex ethiopia partibus
 thebaidis civitas transisset:
 et strages plenas viros dedisset

pdāq; dixisset: uementi ad se ro-
mano ducti et metuenti. **O**stige
cū ipis eoq; exiguis ei erat nu-
merus militū. et hostilis cont. se
innumeri multitudo. **S**tatutū ei
scūs iohānes designas die. pge
ūquit securus: die em̄ q; pdxi
et hostē psterne et spolia ca-
pies. pdāq; reuocabis. **Q**uā
fuisse ipletū: etiā apd augus-
tū. qz carus ei accepi. p futurus
esset. pdxit. **S**z h' apud illū pphē-
tie grā ita hēbat: ut magis h'
illoz qui pntabat. q; sius me-
ritis ascriberet. Dicebat em̄ nō
p se h'. sed p illis q; audiūt a dno
pntari. **A**liud q; ualde
mirū: p eū dñs ostendit. **T**ri-
bunus qdā ad agendū militem
pges. uenit ad eū: et obsecrē eū
cepit ut pmitteret etiā coniuge
suā ad se uenire. **M**ulta nāq;
dicebat eā ptilisse picula: ob
h' tantū ut facie ei' uidet. **T**ūc
ille negat sibi uq; moīs fuisse
uidendi muliēs: et p apue ex
quo i illi' rupis se monasterio
cōclusisset. **C**epit tribunus p-
sistere obsecrādo: et ofirmāe q;
nisi uidet eū. esset sine dubio
ex nimia t'stitia pelturū. **C**ūp
itez ac sepi' eadē paretur
tribunus: et causā mortis eū
sue iugis ofirmāet futurū
atq; inde iteritū vñ salutem
sperauerat accepturā: tñ fide

q; ipoztunitatē ei' aspiciēs semoz.
uade inquit uidebit me dñx tua
hac nocte. **N**ō tamē huc uēiet:
s; in domo sua atq; in lecto suo
māebit. **P**ost h' uerba abcessit
uir: ambiguitatē responsi i pe-
toze suo uersans. **C**ūq; h' etiam
cōiugi nūciasset: fili nichilomi-
nus etiā mulier sermōis incerto
fatigabat. **S**z ubi sopni tempus
aduēnit. adest hō dei iohēs p
uisū: et assistēs mulier dicit.
Fides tua magna ē o mulier:
et deo uēi ut desiderio tuo satis-
facem. **T**e tñ moneo ut nō fa-
ciē corpale seruoz dei desideris:
s; ut gesta et acta p spm̄ dte
pleis. **S**pūs est em̄ qui uiuifi-
cat: nā caro nō pdest qd q;. **E**go
aut nō q; iust' aut pphā ut i
tu putas. s; fide vza mēressi p
uobis dñm: et cōcessit tibi om̄
morboz q's i corpe tuo pateis
santate. **E**ris ergo ex hoc sana.
et tu et uir tuus: et bndicetur
ois dom' vza. **S**z et uos mēozē
estote bñficij a deo uobis collati.
et tēte dñm sp: nec apli' q; qd
sūpendis vus debet' aliqd re-
qzatis. **S**ufficiat ergo tibi q; me
uides i sopnis: et apli' nō reqz-
ras. **E**ugilas aut mulier idica
uit uro suo q; uiderat. qz audi-
erat: s; et habitū uiri et vultū
atq; omnia signa ei' exposuit.
Sup quo mirat' uir ei' r'gressus

ad hoies dei gras refert: et accep
ta bndice ab eo pperit i pace.

Alio q̄ tpe ppositus quidam
litt̄ uenit ad eū. cuius uxor gūda
ab eo relicta est in domo sua: et
atq; illa ip̄a die qua ille ad io
hāne uenerat p̄tū edens picu
tabat. Tūc sc̄us hō dei dixit.
Si scires domū dei. et q̄ tibi ho
die natus est fili: agēs dno gr̄
as. **S**z factū m̄tē p̄uēl picu
tam: adit t̄j dñs et iuenies
eā sanā. festina ergo et redi
et iuenies p̄uēl septē dierum:
et uocabis nomē ei iohāne.
Imutatur in domo tua absq;
ulla p̄tūtiōe gentiliū sep
tē annis. **C**ib; p̄ctis: t̄ude eū
monachis erudiendū sc̄is et
celestib; disciplinis. **M**ultis p̄
tēa uenientib; ad se siue p̄u
cialib; siue p̄grims cū res po
posasset. et occulta cordis eoz
indicabat: et si q̄d forte p̄tū
ab eis i occulto fuisset admissū
secretū corripies arguebat:
et ad emendatōez p̄tūaz p̄uo
cabat. **N**ili quoq; flūis siue
habūdātā aq̄z siue penuriā
esse futurā p̄dicebat. **S**ed et si
forte ex offensa hōm̄ plaga a
liq; et correptio a dno immineret.
siliter p̄dicebat: et q̄d cause es
set p̄ qua introduceret castiga
tio designabat. **S**anitates q̄q;
et curas corporū ita p̄sc̄entib;

3
confebat: ut om̄ez ex h̄ iactan
tiā fuger̄. **N**o em̄ p̄mittēbat
ad se iōmodantes deferri: s; b̄
ndices oleū dabat: ex q̄ p̄uēti
sam fiebant. a q̄ctūq; i firmata
te tenerentur. **S**enatoris
cuiusdā aliq̄n uxor excecata
est. **H** deprecabat̄ uirū suū: ut
eā p̄ducer̄ ad hoies dei. **C**ui at
respondisset uir suus nō ei
esse moris uidentū m̄lieres. ro
gat eū ut ul' ip̄e p̄gr̄es diceret
ei tantūmō i bealitatē siue t
causa: et deprecaretur ut orō
nē facer̄ p̄ se. **C**ūq; legatōez
p̄tulisset ad eū uir eius: orōs
et b̄ndices oleū misit ad illā.
Ex quo p̄ tridū itingēs oca
los suos uisū recepit: et deo
gr̄as egit. **S**z m̄lta s̄t eius
gesta q̄ enarrare satis lōgū
est: vñ omissis h̄is interī q̄
auditu p̄p̄m̄: ad ea q̄ oculis
nris i p̄p̄m̄ i uerū. **D**e
Sep̄tē eodē. **C**a. ij.
Siri fūm̄ sil' comitā
tes: qui ad eū uenir̄. **C**ūq;
salutassent eū oīq; nos ac le
titiā suscepisset: unūq; nos
t̄z gr̄ifice alloquit̄. **R**ogat̄
a nobis ut orōez sil' ac b̄ndic
tōez daret̄. **H** oī mōs ē ap̄d
egiptos monachos. ut ubi
aduenerit fr̄es st̄nū p̄ orō
nē sil' iurē p̄federet̄: iro
gabatur si q̄s e nobis eēt cleric̄

Et ut om̄s negauim⁹: respi-
ciens ī singulos itellexit eē
int nos quēdā qui hui⁹ ordi-
erit. s̄ late cupiebat. Erat
em̄ diacon⁹: et p̄ter unū so-
lū q̄ ei fid⁹ erat. h̄ etiā ip̄i uti-
neris comites ignozabant.
Disur⁹ em̄ tales ac tantos
vros hūilitatis grā celare
uoluit sui gradus hōrē: ut
ifēior h̄eretur ī ordie h̄is
quib⁹ se lōge ifēiorē eē me-
ritis iudicabat. H̄is ergo
iohānes ut eū vidit et q̄de
cū ess̄ adoleſcentior carēis: di-
gito ostendēs eū h̄ inq̄t dia-
con⁹ est. Et cū adhuc nega-
re tēptaret: apprehēdēs eū
manu sua exosulat⁹ ⁊ dixit.
Noli fili negare grāz dei: ne
curras p̄ bono malū. pro
hūilitate mēdatiū. Cauēdū
nāq; ē om̄ib⁹ modis mēda-
tiū siue p̄ malo. siue etiā p̄
bono p̄ferri videat⁹: q̄ om̄e
mēdatiū nō est ex deo. s̄ sicut
saluator dicit a malo ē. At
ille h̄is auditis quieuit: blan-
dāq; ei⁹ correptioēz eq̄nimit
tulit. Et cū orōnē dūo obtu-
lissem⁹ post finē ⁊ un⁹ ex fr̄i-
bus nr̄is terciāno typo gra-
uissie uexabat⁹: et rogabat
hōrēz dei ut ab eo curaret⁹.
Cum aut ad eū. H̄em tibi ne-
cessariā cupis abire. ut em̄

corpa nitro. uel alijs h̄mōi lim-
amētis abluūt⁹ a sordib⁹: ita
aīe a lāguozib⁹. alijsq; h̄remōi
castigatioib⁹ purificāt⁹. Et p̄
ea q̄ de h̄is nobis mltā p̄ doct̄
nā m̄stia differuit: b̄ndicens
tū oleū dedit. **Q** p̄t̄ Ieger
om̄ez otinuo habūdantiā fellis
enomiūt: et samissim⁹ reddidit.
pedib⁹ suis ad diuersozū r̄d̄it.

Post h̄ iubet officia erga
nos hūanitatē atq; hospitali-
tatis expleri: et corpis curam
geri. Ipse uō sui negligēs: nr̄i
sollicit⁹ eāt. **I**n em̄ otinuo usu
et uigi osuetudinē. n̄ recipere
cibū nisi ad uespam poterat:
et hūc exigū. Erat em̄ atte-
nuati et aridi corpis p̄ absti-
nētia: capilli ei⁹ et barba q̄si
ex lāguoz n̄m̄o rari ⁊ tenuē.
ut pote quē null⁹ sufficēs ab⁹
nutrīret: nec letior aliq; hūoz
ifuderet. Observabat em̄ eti-
ā tūc cū iā nonagenariā ut
sup̄ dixim⁹ ageret etatē: ut n̄
lū pignē pati suēret abū.

Igit⁹ p̄ hospitalitatis officia
regressos ad se sedē nos iubet:
et tūc demū unde uel cur adue-
nerim⁹ inquirīt: cū iā nos le-
tus et om̄ cū gudio tūq; na-
tos p̄os suscepisset. Cūq; res-
pondissem⁹ q̄ de iherosolimis
ad eū utilitatis et p̄fect⁹ anime
causa uerem⁹: ut ea q̄ olim

ad auditu nrm fama ptulerat.
ipi nnt oculis cernemus: qm qd
tenari solent iherē medicea q
oculus videt: q q auris audie
rit. **T**uc bñs iohēs vultu pla
cidissio. et q̄ s̄bzidens ex habitu
dātia leticie: h̄ modo respondit
ad nos. **Q**uoz inquit admodū
dulcissim pueri. labore uos tati
itineris suscepisse: cū nichil ad
h̄ dignū in nobis vidē possitis.
Vires em̄ sum̄ hūiles et exigui:
nichil habētes in nobis qd ul' ex
peti debeat ul' mirari. **E**t tamē
ecā si cēt aliqd in nobis scdm o
pimōne vram: nūqd tale est
q̄le legitis in p̄ph̄s dei et apl̄s.
Cui utiq; ob h̄ in oib' di eate
s̄is recitat: ut exēpla vite hoib'
nō de loq̄nis et p̄grinis lo
cis q̄rant: s̄ domi vniūsq; et
apud se h̄eat qd deat imitari.
In plurimū m̄roz itentione
uestri labois ac studij: qua pro
fecty aīe v̄re causa. tantas su
pare regiones. tantosq; labores
adire uoluistis: cū nos eousq;
pigrina. desid̄iaq; astrigat: ut
nec cellulas nr̄as p̄gredi aude
am. **U**erūtāmē qm putatis
esse in nobis aliqd ex quo p̄ficere
debeat. h̄ p̄mū indicandū
uobis est: ut h̄ ipm qd uer̄stis
ad nos. et tantū labore videri
nos suscepistis. ne iactātie ali
cui h̄eat p̄fectū: ut nō tam

4
p̄ficē ad aīe virtute q̄ p̄fer
re et iactare vniūsq; uelit.
p̄ eo q̄ videt eos: qui apud
alios ex auditu solo agniti vi
dent. **G**raue ē iactātie vitū
et p̄iculosū nimis: et qd de ip
so ecā p̄fectiois fastigio deat
aīas: et ideo h̄ uos p̄mo om̄ ca
uere uolo. **E**st autē spes huius
mali duplex qdā. **N**ō nullis
ē accidit in ipis stati m̄icys cō
ūfationis sue. cū parū aliqd
ul' abstinetie ipenderit: et cū
ita de eo sentire debeat q̄ qd
ip̄edierit abiecerit: ita agūt
et ita sentiūt. q̄ em̄netiozō
fuit illis. q̄ aliqd largiti sūt.
Alia uō est iactātie spes: cum
q̄s ad sumā virtute puenies
nō totū deo. s̄ laboib' suis ac
studijs deputat. **E**t dū ab hoī
bus gloriā q̄at: p̄dit eā q̄ a dō
est. **P**ter qd filioli om̄i gn̄e fu
gram iactātie vitū: ne forte
iturrant cū lapsū que diabo
lus iturrit. **T**uc p̄tra cordi
nr̄o et cogitationib' p̄cipua
adhibenda est diligentia. **O**
seruandū nāq; ē ne qua cupi
ditas. ne qua uolūtas p̄ua
ne qd desiderū uanū. et quod
nō ē scdm deū radices in cor
de nr̄o defigat. **E**t h̄re mōi
em̄ radicib' itiuo pullulat
cogitationes uane et tūiles
et in tantū moleste ut nec

vel pecunie in paupes
progauerit

orantibus nobis cessent: neque
in conspectu dei assistentibus nobis.
et patres pro salute nostra offerentibus erubescant: sed rapiunt a nobis captivam mentem. Et cum corpore stare videantur in oratione: sensu et cogitatione vagantur et abducuntur per diversa. Si quis ergo est qui se putat renuntiare mundo et operibus diaboli. non sufficit in eo renuntiasse se ut possessiones et patria ceteraque seculi negotia delinquit: nisi etiam propriis vitiis renuntiare velit: et inanes et uanas abiecit uoluntates. Hæc enim sunt de quibus apostolus dicit. Desideria uana et uacua que mergunt homines in intellectum. Hæc ergo est uel renuntiatione diabolo et operibus eius. Diabolus enim per aliquam uicij occasionem. et per inuoluptatis aditum irrepit in cor nostrum quod uicia ex parte ipsius sunt: sicut uirtutes ex deo sunt. Si ergo sunt uicia in corde nostro: cum uenerit princeps eorum diabolus qui pro auctori dant locum: et introducunt eum uelut ad possessionem suam. Et inde est quod nunquam huiusmodi corda pacem habere possunt: nunquam quiete: sed semper turbantur semper terrentur: et nunquam uana letitia. nunquam uitali tristitia deprimuntur. Habent enim in se habitatores pessimos: cum introeundi ad

se locum per passiones suas et uicia fecerunt. Contra uero mens que renuntiauit mundo. hæc est que abscedit et aputauit a se de uicio. et nullum ad se introeundi diabolo aditum delinquit: que iracundiam cohibet: et furorem reprimunt. mendacium fugit. exheratur inuidiam: et non solum non detur hæc sine male quidem sentire aut suspicari se de patre suo patitur: que fratris sui gaudia sua dicit. et tristitia eius sua deputat: que ergo heret et horum filia obseruat mens. spiritus sanctus aperit locum. Et cum ingressus fuit. et illuminauerit eam: semper ibi in gaudia. semper letitia. semper caritas: patientia. longanimitas. bonitas: et omnes que sunt fructus spiritus oriuntur. Et hæc est quod dicebat dominus in euangelio. Et factus est enim arbor agnoscat. Sunt autem nonnulli qui uidentur seculo renuntiasse. et curam non adhibent ad mundiciam cordis: neque uicia et passiones reserunt ex anima sua. moresque componunt: sed ad tantum hoc student: ut uideant aliquos seculorum patrum et audiant ab eis aliqua uerba: que narrantes alijs gloriatur se ab illo uel alio didicisse. Et si uibi forte audiendo uel legendo parum aliquid scientie acquisierint. primum doctorum fieri uolunt: et docere non ea que gesserint: sed ea que uiderint et audierint: et despicientes ceteros. affectus

tant ipi sacerdotiu. atq; iungere
se conat' ad cleru' nescientes qz
mioris adpenationis est si cu' ipi
virtutib' polleat alios cu' dore
no' audeat: q' qd' ipi vicijs et
passioib' pinant' et alios de vir-
tutib' doceant. Sic ergo filioh
neq; fugiendu' omnimodis dica-
m' cleru'. neq; rursu' omnimodis
expetendu'. si danda opa est:
ut vicia q'de depellant' et virtu-
tes aut' co'quirant'. De aut' iudi-
cio r'linquedu' est: que uelit as-
sume sibi ad misteriu'. ul' ad sa-
cerdotiu'. No' em' q' seipm' iges-
sat. s' que d'ns assumpsit: ille
pbat' est. Monachi aut' illud
opus e' p'cipuu' ut oroz puru'
offerat deo: nichil habes i' co-
suetudine r'phensibile: sicut d'ns
dicit i' eu'angelio. **Cu' steteritis**
ad orone: remittite fr'ib' v'ris
si quid h'etis cor' eos ex cordi-
bus v'ris. Nisi em' remiseritis
v'ris fr'ib': nec uobis remittet
p'z v'z qui in celis est. **Si**
autem remiseritis fr'ib' v'ris: et uo-
bis remittet p'z v'z qui i' celis est.
Si ergo mundi ut sup' dixim'
corde assteterim' ante deu': et li-
ber' ab omnib' h'is vicijs et passi-
onib' q' sup' m'ozauim': poterim'
i' quatu' possibile e' etia' deu'
vide. et orates oculu' cordis n'ri
in ipm' dilige: et vide' uisibile
mete no' corpe: intellectu' sciēte

no' carnis aspectu'. Nemo em'
putet posse seipm' sicut e' diu-
na substantia' intueri: ita ut spe-
tie aliqua sibi aut ymagine
fingat i' corde: corpore alicui'
rei ymagin' simile. Nulla for-
ma' deu' nulla circūscriptio: s'
sens' et mens q' sentiri quide'
possit et p'stringe' mentis af-
fectu': no' tamen' co'phendi aut
describi aut enarrari. Et ideo
oportet cu' omi' reuerentia et me-
tu accede' ad deu'. et ita libzare
in eu' mētis intuitu': ut de q'q'
splendoris. claritatis. fulgoris.
maiestatis. mens hu'ana potest
co'p'e: sup' h' omnia esse eum
sentiat sp': et h' sicut dixim'
si pura mēs fuerit. nec ullis
p'ue uolūtatis sordib' occupa-
ta. Et ideo i' hoc maxie operā
dare oportet eos qui reuēti-
are s'cib' et deu' sequi vident'.
sicut scriptu' est: uacate et cog-
noscite. qm' ego su' deus. Si er-
go cognouit deu' in q'tu' hōi' ag-
nosco' possibile est: tūc demū
etia' reliquoz q' sūt sciētie ca-
p'iet. et misteria dei agnoscet.
Et q'tu' purior fuerit i' eo mēs:
tāto plura ei reuelat d's. et of-
tendit ei secreta sua. Amic'
em' iā effiat' dei: sicut illi q' b'
dicebat saluator. **Ja' no' dica-**
uos seruos s' amicos: et omne
qd'q' p'nerit ab eo. itaq' dico

caro p̄stabit ei deus. Ipse q̄ vir-
tutes angelice. et cuncta mystera
diuina. tūq̄ amicum dei diligūt
eū: et obsequūt̄ petitionib⁹
Et hic est que a caritate dei
q̄ est in xp̄o ihu. neq̄ mors se-
pat. neq̄ vita? neq̄ angeli.
neq̄ principat⁹. neq̄ p̄tates:
neq̄ aliq̄ alia creatura. Et
ideo hūm̄ q̄nquidē h̄ elegisti
ut dō placeatis. et ad caritatē
et p̄uēiat̄: date opam ali-
eni effici ab om̄i iactantia? ab
om̄i vicio admi: ab om̄ib⁹ deli-
cis corp̄alib⁹. Delicias aut̄ cor-
pales nō solū illas putatis
quib⁹ hoīes sc̄l frunt? s̄ absti-
nēt̄. Delicie credende s̄t. om̄e
qd̄d̄ cū cupiditate sup̄erit?
etiā siue illd̄ vile sit: et qd̄ in
usu eē abstinēt̄ soleat. Aqua
deniq̄ ip̄a ul̄ panis si cū cupi-
ditate sumat̄: id est nō ut ne-
cessitati corp̄is. s̄ ut cū deside-
rio satisfaciat: h̄ etiā abstinē-
ti. deliciarū vicio ducit. Opt̄
ergo ī om̄ib⁹ s̄uescē animam vi-
cio carē. Ideo deniq̄ dñs docē
uolēs animam desiderijs et uo-
luptatib⁹ suis resistē: dicebat
Intrate p̄ angustā portā: q̄a
lata est et sp̄tiosa via que
duat ad mortē. Angusta aut̄
et arcta ē via: q̄ ducit ad vi-
tā. Lata ergo via ē anime: cū
quicūq̄ desiderio suo satisfecerit.

Angusta uero ē: cū uoluptatib⁹
suis repugnat. Multū t̄m̄ p̄dest
ad h̄ optinēda secretior hitatio
et cōuersatio solitaria: q̄ iterdū
p̄ occasioē aduētantiū fratru.
et eūtiū et redētiū frequentiam.
abstinētie et parcimonie frena
laxat? et p̄ h̄mōi occasiones
uenit? paulatim ī cōsuetudinē
et usu deliciarū: et sic interdū
etiā p̄fecti viri capiūt? Ideo
deniq̄ d̄ dauid dicebat. *De eodē.*
Postq̄ aut̄ multa *Ca. iij.*
sc̄l̄s ioh̄es nobis de iactantia
vicio alijs q̄ q̄ plurimis utilit̄
differuit: ad ultimū itulit di-
cens. Hetera autē uobis quid
etiā nup̄ cuidā ex fr̄ib⁹ nostris
acciderit? ut cautiores uos ex
Epla p̄cedentia cōstituāt. *f*
Erat quidā ap̄d nos mōch⁹
in hac uiana hēmo cōmanens.
cui hitaculū spelūca fuit: vir su-
me abstinētie. cōtidianū uicū
labore manūū q̄rens? ī orōib⁹
die noctiq̄ p̄sistes: cūctisq̄ ai
uirtutib⁹ florens. Sed hic let̄
sucessib⁹ elat⁹. fide q̄si ī p̄fecti-
bus suis cepit: et nō deo totū
sed sibi in et ip̄i qd̄ p̄fecerat de-
putare. Hanc autē ei ituenis
uē p̄suptioē: otinuo cepta-
tor accedit et laq̄os parat.
Cū nāq̄ die ad uesp̄am fini-
git sp̄m̄ deoze mulieris ober-
ratis p̄ hēmū. Que uelut fessa

f Ecce elogium fugiēs et mansi
in deserto: et expectabā eum
qui saluum me faceret a pu-
sillo animo et tempestate.

post nimium labore accedens ad of-
tium speluncæ moachi. lassitudinem
se similes ac fatigatam intrinsecus
semetipsum precatur: atque aduoluta
genua vni ut sui miseratur exorat
dicens. **N**ox me infelicem in hemo
latitante apprehendit. **I**nbe me
ergo requiesce in agulo cellule tue:
ne forte efficiar nocturnis bestibus
preda. **A**t ille primo miserationibus
obsecro recepit eam in speluncam:
requiescens quæ ei causa errandi per he-
mum fuerat. **I**lla causam fingit sa-
tis accurate: et iterum uenena
blandimentorum atque illecebre vi-
rus per omnem partem narrationis
interferit: et nunc se miseratam
nunc etiam defensionem indignam
ostendens elegantiâ et suauitate
sermonis inclinat animum hominis:
et in affectum suum illecebroso amo-
re defleat. **H**ic iam blandiora
colloquia iocibus risusque commiscet:
manus etiam pergit ad mentum
barbâque quasi uenerandi spectare per-
tendit. tunc ad palpebre ceru-
icem mollius collumque leuigat. **Q**uid
multa? **A**d ultimum captum du-
cit militem christi. **C**ontinuo enim
per barbam intra semetipsum: et
lubidum fluctibus cepit estuare.
Nequè laborum precatorum: nequè
professionis ac propositi sui mem-
pasat: cum cordis sui occupaten-
tia: et ut archana cogitatio-
num suarum sedes cum falsa uolup-

6
tate componit. **I**nclinat stultus
latera sua: et efficitur sicut equus
et mulus. quibus non est intellectus.
Atque ubi obscenos iam conabatur
nunc compleretur: illa ululatu
terribilissimum digne uocem emittit.
umbra ut erat tenuis per ma-
nus amplectentis elabitur: ipsum
que de decorosis motibus manes
auras sectantes cum fetidissima
irrisione deseruit. **T**unc præea
multitudo demonum in aere
ad ipsum spectaculum congrega-
ta: clamore urgenti cum cachinnis
exprobationis elato dicebat. **O**
monache quæ te usque ad celum ex-
tollebas: quomodo dimersis es
usque ad infernum? **D**isce ergo
quod quæ se extollit humiliabitur.
Tunc ille uelut amens effectus
deceptionis sue pudorem non sentit:
genus a semetipso deapit: quod
fuerat ante a demonibus deceptus.
Cum enim debuerit reparare semet-
ipsum et renouare certamine: ac
satisfactionis sue lacrimis et humi-
litate fructibus precibus elationis
culpa deflere: huius miser non fe-
cit: sed desperans semetipsum sicut
apostolus dixit contudit se omni im-
pudicitie et iniquitati. **R**egressus
est enim ad uitam scilicet: præda
demonum facta. **R**efugit namque
spectum omnium sanctorum: ne quis posset
eum salutabilibus monitis de præpi-
tatione ruocare. **S**i enim reddere semet-

ipm pozi vite et abstinentie uolu-
isset: recuipasset sine dubio et
locu et gram sua. **O**mnian-
dite qd et de alio gestu sit sibi
qde temptato: si no simili exitu
temptationis effuso.
Adit qda vir i hac prima
ciuitate vita turpissimaz pome-
facin' duces: ita ut opimatissi-
mus i flagitijs hzet. Hic ali-
qn dei misericordie opuit had pe-
nitentia uitit: et itra sepul-
chz se qdā occludes. pnozu
scleoz pollutioes. lacmaru
fontib' diluebat: dieb' ac noc-
tib' i facie pstrat. et n' alle-
uare quide aus' oculos ad ce-
lu. neqz uoce emitte. et nome
dei noiare: s' in solis gemitib'
et fletib' pdurabat: et tanq'
puies sepult' de inferno ia quo
dano mugitu cordis genu-
tuqz pdebat. Cu in hys eo po-
sito septimana una trisisset: noc-
tu uenit ad eu dedones in se-
pulchro clamantes z dicetes.
Qd est qd agis o ipurissime
et flagitiosissime? Postea q'
omni spurcicia omiqz ipuitate
saturat' es. nuc nobis cast'
et religiosa pcedis: et postea
q' senuisti i scleib'. nec iam
sufficiat uires ad facinora z
nuc xpian' uidei uis z pudic'
et penites: q' ali' tibi ia ull'
possit dai loc' faciato i malis

nisi ille qui tibi nobiscu debet.
Omnis ex nobis es: aliud ee ia
no potes. Redi magis ad nos re-
di: et qd sup est tibi tep' i pfru-
enda uoluptate no pdas. Pre-
pam' tibi affluetes delicias? p'
pam' scozu nobilissimiez aut
ta alia q' floze tibi possint re-
parae g'asse iuuetutis. Qd
temetipm uams et ianibus
affligis cruciatib'. Qd temz
ipm ante tep' supplicis t'ois.
Qd em aliud esses passur' in
inferno: nisi h' qd nuc tibi met-
ipsi co'saus sis. Si te pena de-
lectat: expecta paululu: et
iuenes para. Nuc iteri fru-
ere muneib' mris: q' dulcia sp
et g'ra dixisti. H' et hys filia
plura expbratib' eis ille ia-
cebat immobilis: n' auditum
qde uertens ad eos. nec ullu
penit' sermone respondes.
Cuz illi sepi' eade repetent
et alia duriora. n' ille omo i
mouet: i furoze plapsi demo-
nes ubi uiderut sua o'tepm
uba: uibeib' eu cofice aggres-
sist: et mlris eu supplicis ex-
cruciatu semiuiu reliazut
Nec tu i tot tantisq' crua-
atib' mouei saltz potuit a
loco: in quo ozonis causa ia-
cuerat. Postera die quida su-
oz reqzentes eu huamitat'
dixat gratia iuenit penes

7
incredibilis affectu: et causa
pauentibus cum didicissent: ro-
gabant eum ut ante gratia de-
portari se ad domum ipsam
pateretur. Abnegat: et in
eodem permanet loco. Cum uero
et sequenti nocte repententes
demonones quorundam eum uerbe-
ribus cruciant: sed nec sic quod
moueri uoluit a loco: melius
esse dicens se morte subire:
quod ultra demonibus obedire. Ter-
tia nichilominus nocte multitudo
conuenit demonum: absque ulla
miseratione uentures in eum: omnibus
pennis cruciatibusque conficiunt.
Cumque iam corpus defecisset in sup-
plicibus: extremus tamen spiritus
obstibat imperio demonum. Quod
ubi ipsi prouiderunt: exclamantes
uocem magna uocem inquit mi-
cisti. Et mox uelut quodam uirtu-
te celitus effugati papiribus ab-
scidunt: nec ultra ei quodque sue ar-
tis aut sceleris intendunt. Ipse
uero in tantum uirtutibus annump-
fecit et ita ornat: quod modis effectus
est. ac diuina gratia repletus: ut
omnis huius regio quasi de celo eum lap-
sum uiderit. et unum esse ex nume-
ro credet angelorum: omnes pene
simul atque uno ore dicentes huius
est mutatio dextere excelsi.
Quod exemplo eius qui iam semet-
ipsos despauerant. rursus ad
spem salutis regressi sunt et eme-

datione sui quam plus despauere-
runt presumpserunt: quod tamen amurati-
one eius de ipso iam inferno pec-
catorum retracti sunt et ad uirtu-
tium indolem repati. Illo namque tan-
ta in mutatione uiso: omnibus
uisa sunt possibilis. Non solum
enim emendatio mox florebat
in eo et assumptio uirtutum: uerum
et gratia dei plurima ei colla-
ta est. Signa enim et prodigia
quae ab eo facta sunt: quod tamen ad deum
habere in eum testabatur. Sic
humilitatis conuersatio bonorum
omni materiam praebet: elatio
uero et despectio interitus et mor-
tis causa. *De eodem. Cap. iii.*

Hid effugienda uis per-
icula lapsuum. et con-
quenda dei gratiam.
atque ipsius diuinitatis euide-
ntiore notitiam capiendam. pluri-
mum praedest secretior conuersa-
tio: et hemi interioris habitatio.
Quos non tam uerbis
quam rebus ipsis et exemplis docere
melius puto. **F**uit quidam
monachus qui in hemi hac quae
praeteris interior est habita-
bat. Hic dum plures annos in
abstinentia perdurasset. et pro-
uectus tempore ipse iam ad senilem
uesset etate omni uirtutis
flore adornatus. ac totius conti-
nentiae magnitudinem sublimatus.
cum in orationibus et uicinis sedule do-

deserueret. tãq̃ em̃ito militi
suo dñs remuneratiõẽ pat̃
utpote q̃ in corpe adhuc posi
tus adistat angeloz: icorpozee
vite officijs fugẽtur: dignũ
iudicans annonã celestem
p̃bere ei in deserto q̃ celeste
regẽ uigibus p̃stolabat̃ ex
cubys. Volens ergo deus eti
am i hoc seculo remunerãe
ei⁹ fidele p̃positũ: ad p̃uiden
e sue sollicitudinẽ condiam
vici⁹ eius reuocat curam.
Ut em̃ tibi usũ poposisset
nature necessitas: t̃grediẽs
spelũcam suã inuebat̃ me
sile sue panẽ suppositũ miri
suauitatis miriq; candoris
Ex quo effectus et grãas di
uine p̃stantie referẽs: rur
sus ad ynos et ozõnes con
uertebat̃. Ad quẽ etiã mltẽ
reuelationes multaq; ei de
futuris reb⁹ a deo p̃monitio
nes fiebat̃. In hys ergo tali
b⁹ ac tantis p̃fectib⁹ positus
qui q̃si gloziari de meritis
suis cepit. et celestis bñficij
munus vite sue meritũ dix
it: otinuo s̃bitrat̃ eũ p̃ua
qdã desidia animi tã p̃ua
quã nec posset adũtere. P̃
h̃ creuit maior negligentia
a⁹ ita ut tardioz iã fieret
ad ynos: s̃ et ad ozõnẽ pi

grus surget̃: p̃saluĩ q̃ ipi nõ
ea q̃ p̃rius uigilatiã tãnent̃:
s̃ ubi parũ quid exhibitũ fu
isset soliti m̃sterij. aĩa ei⁹ q̃si
nimio labore fatigata q̃esce
festinabat̃: q̃ sensus eius re
p̃bus effectus de sup̃ioib⁹ ad
inferiora corruerat: et cogita
tiones sue eũ p̃ diuersa p̃cipi
na rapiebant. Erat em̃ i cor
de eius clandestina qdã tur
pis ac nephanda cogitatio:
cõsuetudo tã p̃rioz uelut si
decursus aque etiã cessante
remigio adhuc ex p̃oze t̃pe
tu nauigiũ ferat̃: ita uet⁹
iñstitutio ad cõsuetã hõiem
officiã trahebat̃: ob quã cau
sam et stare adhuc i suo statu
uidebatur. Hic ergo cũ post
ozõnes cibũ solito requisisset
ad uespam̃: ingress⁹ eũ locũ
i quo reficẽd̃ osueuerat: inue
nit solito panẽ mense suppo
sitũ. Ex quo refect⁹ nichil de
eoz q̃ in corde suo uersabat̃
emendatiõẽ curauit: imuta
tiõis sue dãpna p̃sensit: et f
spernente se minima paula
tim casurũ nõ intellexit. In
tãtã em̃ graui iã libidinis cen
dio stimularet̃: et inflammat⁹
turpi cõcupiscentia rapet̃ rur
sus ad seculũ: illa inter̃ die
cohibuit se. et solita ynozũ

et orōnū mysteria ex more per
soluti atq; ingressus ut cibum
sumeret panē quidem tūenit
mense suppositū: sed aliquantu-
lū sordidiorē. Admiratus est
et tristis effectus? intellexit
enī qd ad ipm respicēt hoc ge-
nus monstri: tamē cibo supro
refectus est. Die tertio tripli-
catis vrgeri stimulis cepit: oc-
cupauerant enī cogitationes
eū qsi iā p̄senti et secū posite
secūq; acubantis ymago mu-
lieris? quā et cōplectisibi vide-
batur: et ad turpes usus habē
p̄strata. P̄cessit tamē et sequē-
ti die ad soluta officia psalle-
di et orandi: sed stabat uag⁹
oculis. et mente captiuus.
Cūq; solito igress⁹ ad uesper
requirēt abit? panē quidē
tūenit sup mensam s̄ sordidis-
simū atq; aridissimū: et qsi
a murib⁹ et cambus vndiq; cor-
rosus. Cū ille ut vidit tge-
muit. et lacrimas fudit: sed
nō ita ex corde nec ita ubere
q̄ possent flāmam tanti ig-
nis exiguē. Derūptamē su-
mit abū: sed neq; quātū uo-
lebat. neq; quātū solebat. Cū
iterim cogitationes eū tamq̄
cohorē barbarica vndiq; arcū
uallāt? et ex omī p̄te in eū
tela iaculant? ac vinctū cap-
tiūq; eū ad seculū retrahūt.

8
Eurgens ergo cepit iter a-
gere nocte p̄ hēmū: et tendē
ad ciuitatem. Sed ubi dies
fact⁹ est ciuitas quidē lōge
adhuc aberat: ipē uō cū ra-
pidissimo estu torq̄retur et
fatigaretur p̄ hēmū? vndi-
q; uersū considerāē cepit o-
culis: et requirē si ubi esset
in vicino monasteriū. Et
cū cōspexisset quorūdā fra-
trū cellā: tendebat illuc ut
apud eos requiescēt. Cū
ubi adesse senserūt serui dei
cōtinuo p̄currūt t̄obuiam:
et uelut āgelū deicapien-
tes adorant? pedes lauant:
ad orōnem iūtunt? mensa
ponūt: atq; omīa scdm diui-
nū mandatū p̄plent carita-
tis officia. Verū ubi refect⁹
est et paululū requieuit:
ex more qsi ab eruditissimo
et opinatissimo p̄re ceperūt
ūba edificatiōis expetere ac
monita salutis inquirere?
interrogare quoq; eū. quomō-
dō diaboli laqueos possit ef-
fugē: aut si qn turpes he-
cerit aīo cogitationes quō
depelli possint et abia. Cū
ille ut cōpulsus est monita
fratrib⁹ dare. et salutis eōs
uia docē: ac de insidys demo-
nū quas seruis dei nitendūt
facē sermonē: illos quidem
plene et sufficienter edocuit.

sibi uero ipsi stimulos copiam
omnis incendit: et in senectip
su regressus ait. Quomodo
ego alios moneo? et ipse de
cipior? Aut quod alios corri
go? qui metipm no emendo?
Age ergo o miser: facito ipse
proz que facit alios doces. **C**
um huiusmodi trepidationib
uteretur aduersus semetipm:
et intellexisset se miserabili
ter supplantatu: ualedicens
fratribus continuo se cursu rapi
dissimo in heremi dedit: et
ad speluncam de qua discesse
rat rediit prosternens se dno
in orone et dices. **N**isi dno
adiuuisset me: paulominus
habitasset in inferno ana me
a. **E**t iteru. **P**aulominus
fui domi malo: et paulominus
consumauerunt me in terra.
In h uero copletu est qd ait
scriptura. **F**rater fratre ad
iuuas exultabit: sicut ciui
tas munita et fortis. **P**ost
h ergo pmasit omi vita sua
in luctu et lacrimis: uides
se diuinit sibi concessu celest
is mense beneficium pdidisse.
Cepit enim in labore rursu
et sudore vultus sui panem
suum maducare. **C**onclisit em
se intra speluncam: atqz in
anere atqz citha iacens ta
diu lugens flensqz pmasit
t oronibus: donec assistens

ei angelus dno dicit ad eu.
Suscepit dno penitentiam
tua et reppinatus est tibi:
sed caue ne ultra elatus de
cipiaris. **V**ement aute ad te
fratres quos tu ipse docuisti.
deferentes tibi bndictiones
quas suscipe ne recuses: et
sumes cum eis tibi age gra
tias deo tuo. **H**ec autem
locutus su uobis filio ut sa
retis et in huilitate quata
sit firmitas: et in elatione
ruina q prima. **I**deo deniqz
et saluator noster primam
bnditudinem de huilitate nos
docuit dicens. **b**eati paupe
res spu. qm ipoz est regnu
celozu: simul ut huiusmodi
exempla discerent cautiores
sitis. ne a demonib in cogi
tationi subtilitate seducam
ini. **P**osterea em et forma
huiusmodi inter monachos
observatur: ut si qs ad eos
ueniat. siue vir ille siue mu
lier sit: siue senex siue iu
uenis: etia si notus etia si
ignotus: ante omnia ut oro
fiat. et nome dno inuocet?
qz si fuit aliqua tnsforma
tio demonis. continua facta
orone de fugit. **S**i uero i co
gitatione vna suggerit ipi
demonibus aliquid unde lau
dari debeat et extolli no
acquiescat eis: sed tunc ma

82
gis nosmetipsos humiliare in
cōspectu dñi: et p nichilo du
cite cū uobis illi aliqd de sec
tanda laude suggesserint.

Deniq; etiā me frequent
demonēs nocte seduxerunt:
ut neq; orare me neq; requi
escere pmitterent: fantasias
quasdam p totā nocte sensib
meis et cogitationib; suggēn
tes: mane uēo uelut cū qua
dam illusione psternebat se
ante me dicentes Indulge no
bis abba: qz laborem tibi in
cassimus tota nocte. Ego au
tem respondi ad eos. Discredi
te a me omēs qui opamini
iniquitatē: et nō cēptis ser
uū dei. Et uos ergo filiolī
quietem silentiūq; diligite
et scientie opam date: atq;
exerceite uosmetipsos. ut fre
quenti collatione mentē uāz
purā exhibeatis deo: nec o
rationes uestre ipediantur
apud deū. Quis em̄ illi
bonū opus agant. et sit in il
lis probabilis cōscientia qui
inter seculares positi exercen
tur in opibus bonis. et occu
pant semetipsos actibus reli
giosis et sanctis: uel hospita
litate secundo: uel caritati
ministerijs obsequendo: uel
misericordias ac uisitatiōes
aliaq; hui; modi opera ipse

do: in quibus alijs quidē bon
semp; aliquid offerunt. et semp;
ipsos castos seruent: sūt ergo
et isti pbabiles qui in bonis
actibus placent deo: et sunt
oparij iconfusibiles mādato
rū dei: s; tamen hec omnia
terrenos habent actus. et
erga materias corruptibiles
gerūtur. Qui uēo t̄ exera
tatione mentis desudat: et
spiritales intra semetipm̄
excolit sensus: longe illis
superior iudicandus est. Locū
nāq; intra semetipm̄ ppa
rat ubi fact; spūs habitet:
obliuione quodāmd; capies
terrenorū sollicitudinē ge
rit de celestibus et eternis
Constituit em̄ semp; seipm̄
ante cōspectū dei: et exem
plo facti helye dicit. uinit
domin; cui astoz et omnium
pntū rerū sollicitudinem
post se relinqueb; solo diuini
desiderij calore constringit:
et ideo in laudib; dei posit;
et ymis et psalmis die ac
nocte nō potest satiari.
Hec et multa alia hys
silia bñs iohānes p tridu
um cōtinuo loquens ad nōs:
ānas n̄as refecit et inoua
uit. Et autē cepim; ab illo
uelle p̄fici: datis nobis be
nedictiōib; p̄gure inquit i pa

ce o filio. Hoc tamen scire
uobis uolo: quod hodierna die vic
torie religioso principi the
odosio alexandrie nutritate
se de eugenio tyrano. Nunc
est autem et ipsum theodosium
non multo post propria morte
vita finire. Cumque profecti ab
eo fuisset: hec ita gesta
esse ad fidei cooperimur ip
se prodixerat. Post dies autem
paucos iterum se nos quidam
fratres annuntiantes nobis
quod ipse sanctus iohannes in pace
iam quiescisset: obitus autem
ipsius talis fuit. Per tri
dium inquit ad se nullum
litrore permisit: et positus
gembus in oratione reddidit
spiritum. atque ita preterit ad
dominum: cui honor et glo
ria in secula seculorum. *Amē De scō apel*

Uldinus et alium *len. Ca. v.*
presbiterum in uici
na regione noie appellen
surum iustum. Hic faber erat
ferri: et que necessaria erant
fratribus operabatur. Quo
dam autem tempore cum ad fabri
lia opera vigilaret in silen
tio noctis: conuersus dia
bolus in formam mulieris
speciose uenit ad eum tanquam
aliquid operis ei deferens.
Tunc ille arreptum manu nu
da ferrum candens: in faciem

ei iecit. At ille clamans et u
lulans au fugit: ita ut omnes
fratres qui in circuitu commane
bant ululatum eius fugientis
audirent. Et ex eo iam uir ille
in usu habuit: ferrum candens
manu nuda tenere nec ledi.

Hic ergo cum uissemus
et humanissime nos suscepis
set: poscebamus ab eo ut no
bis uel de suis gestis uel de
eorum quos proprios in conuer
satione sancta sciret uirtu
tibus loqueretur. Tunc ille dixit.

Est in hac heremo uicina
frater quidam nomine ioha
nes etate puerus: uita et
moribus atque abstinentia cum
toto precellens. Hic primum cum
secessisset ad heremum tribus
continuis annis sub cuiusdam
saxi rupe stans semper orauit
ita ut nunquam omnino resede
rit neque iacuerit: sopor autem
tantum reperit quantum stans
capere potuit: cibum uero nun
quam supererit nisi die dominica.
Presbiter enim tunc ueniebat
ad eum. et offerebat pro eo
sacrificium: idque ei solum et sa
cramentum erat et victus.
Hinc quadam die sathanas
sibi uolens transfigu
rauit se in presbiterum quem uenire
ad eum solebat: et pueniens
hora solita simulabat se sa

9
cramentorum gratia uenisse. At ille vigilanter intelligens fraudem: cum indignatione quadam ita ait ad eum. **O** omnis doli omnibusque fraudis pater. minime omnis iusticie. non desinus seducendo temptare animas christianas? sed ausus es etiam ad ipsa te immergere terrificam et sacrosancta mysteria? At ille respondit ei. Putaui inquit: quod possem te lucrifacere. Sic enim et alium quendam ex uerbis decepi: ita ut mente excederet. et perderet sensum. Quem cum credentem michi insanum reddidisset: tot iusti orantes pro eo. uix eum et loco et sanitati restituere potuerunt. Hec cum dixisset demon: aufugit ab eo. **Q**uam autem supradictus uir persistens in ope cepto: atque in oratione perdurans. Pedes uero eius ex eo quod multo tempore immobiles fuerant dirupiebantur: ita ut sames ex eis profunderet. Tres autem dum complerentur anni: affuit angelus domini et ait ad eum. Dominus ihesus christus et spiritus sanctus susceptis orationibus tuis et corporis acatrices sanat: et celestis cibi. id est uerbi et scientie sue tibi habundantiam donat. **E**t contingens os eius et pedes: et ab ulceribus eum sanum reddidit: et repletum scientie et

doctrine gratia fame cibique non sentire fecit. **I**ubet autem transire eum ad alia loca et huiusmodi circuire: visitare etiam alios fratres et edificare eos in uerbo et doctrina domini. **D**ominico tamen die ad eundem se reuertebatur locum simili modo sacramentorum gratia: reliquis uero diebus etiam operum manu faciebat: et operabatur iumentorum angula ex palmarum folijs texens: ut in illis locis haberi mos est.

Quodam uero tempore claudus aliquis ad ipsum ire uoluit: ut ab eo curaretur. Contigit autem ut animal quo incessurus erat: angulum manibus hominis dei factum haberet. Cum uero imponeret super iumentum: statim ut contigerunt pedes eius illud angulum. sanus effectus est. **E**t quibuscumque egris benedictum panem misit: statim ut ex eo preperunt sanati sunt. **E**t alias multas uirtutes et sanitates pro eum dominus impleuit.

Habuit autem et hanc gratiam super omnes presbiteros et ceteros homines: ut uniuscuiusque fratrum de vicinis monasteriis conuersatio ei reuelaretur: ita ut scriberet ad patres ipsorum et commoueret

quod ille et ille segmter agunt
nec rectum in timore dei propo-
situm gerunt: ille uero et ille in
fide et animi uirtute profi-
ciunt. Sed et ad ipsos pa-
tres scribebat alijs quidem
quod multum tediosi essent er-
ga fratres et pusillo animo
erga patientiam: alijs ue-
ro quod bene constanter et
sollicite agerent et suffia-
enter consolarentur fratres:
et quod huius meriti pro uirtu-
tibus. quid uero illi correptionis
timere ad domino pro
ignauia predicabat: et ita
eorum qui absentes erant
actus et causas et incerta
et negligetias describebat:
ut audientes hijs de quibus
dicebantur coram deo iudicari
negare non possent. Duce-
bat autem omnes ut a visi-
bilibus et corporeis animis
ad inuisibilia et incorporea
transferrent. Tempus est enim
inquirit: ut ad huiusmodi stu-
dia transferamus. Neque enim
sicut pueri et semper infantes
esse debemus: sed aliquando
ad spiritualia et ad altiora
conscendere et uirorum sensus
capere: atque perfectiorem sub-
lime intelligentiam: ut possi-
mus uirtutibus animi em-
rescere. Sed et alia multa

de hoc uero sancto homo dei
appellen narratione nobis
fidelissima commendauit:
que citata scribere et per longum
uidetur: et per magnitudinem
sui nonnullis fortasse audien-
tium uix esset credibile. **De sancto paf-**

Uidimus et **nuuo. Ca. vi.**
monasterium sancti paf-
muri hominis dei: qui notatissi-
mus in illis locis anachori-
tes. et ultimi habitator fu-
erat deserti: in regione he-
racleos splendide apud the-
baidos urbis. De hoc ergo fi-
delissima patrum narratione
comperimus: quod cum fuisset uir
angelice quodam tempore ora-
uerit deum ut sibi ostenderet
cuius sancti similis haberetur.
Assistes uero angelus respon-
dit ei: quod filius esset simphom-
aco cuidam qui in uico illo can-
tandi arte uictum quaereret. Tu
ille obstupefactus nouitate
responsi: cum omni operatioe
pergens ad uicum perquirat hominem.
Et cum inuenisset eum studiosis-
sime percutatur ab eo quod non
sancti et religiosi opis gestu
sit ei: omnesque actus eius cu-
riosius discutit. At ille respon-
dit secundum quod res erat se esse
indignissime uirum hominem pec-
catorem: atque ante non multum
temporis ex latrone ad istud quod

nunc exercere videtur sedum
 artificium devolutum. Pasnucci
 eo magis instabat: requirens
 si quid ei forte vel inter latro
 niam per operis fuisset admis
 su. Nichil inquit conscius
 michi sum boni: hoc tamen scio
 quod cum inter latrones essem
 capta est a nobis aliqua virgo
 deo consecrata. Quam cum cete
 ri collega mei latrones cu
 peret eripere pudore? obie
 cit me in medium et eripuit de
 cotaminatioe latronum: et
 nocte deducens eam usque ad vi
 cam domini sue restituit intactam
Alio quoque tempore inveni mul
 lierem honeste forme et he
 mo oberrantem. Inter cum inter
 rogaretur a me, unde vel cur
 aut quomodo in hoc loco advenis
 set: respondit Nichil me in
 terrogas infelissimam mulie
 rem nec causas requiras: sed
 si anallam placet habere abdu
 cito quo vis. Nichil enim infe
 lici est maritus? qui debuit
 fiscalis gratia, sepe suspensus
 et flagellatus, ac penus omni
 bus cruciatus servatur in
 carcerem: nec aliam ob cau
 sam producat nisi ut tormen
 ta patiatur. Tres autem nobis
 filii fuerunt: qui iam pro eius
 dem debiti necessitate distr
 ti sunt. Ego quoque miserrima

que ad similes penas maior
 de loco ad locum fugitans me
 dia miseraque confecta. per h
 nunc latitans oberravit locum:
 triduum hoc iam sine cibo du
 cens. Ego ubi hoc audivi mi
 seratus adduxi eam ad spelun
 cam: et reficiens animam eius
 fame collapsam? dedi etiam
 trecentos solidos ei, pro quibus
 se ac maritum et filios non so
 lum servituti sed et supplicis
 quibus asserebat obnoxios
 liberaret: et reuocata ea ad
 civitatem, omnes eos data pe
 cunia liberauit. Tunc pater
 pasnucci, ego inquit nichil
 tale gessi: tamen credo eam
 ad te pervenisse quod celebre pas
 nucci nomen inter mona
 chos habeatur. Fuit enim
 michi non mediocri studio:
 ut vitam meam in huiusmodi
 excolerem disciplinis. Deus
 igitur michi de te revela
 vit: quia nichil minus apud
 ipsum meriti habeas quam ego.
Quia ergo vides frater te
 non minimo loco haberi apud
 dominum: non negligas ani
 mam tuam. At ille statim fis
 tulas quas manu gerebat
 abiciens, secutus est eum ad
 heremum: et artem musicam
 in spiritalem commutans vite
 mentisque armoniam perit egre

trienū artissime se tradidit
abstinentie? in psalmis et
orōmbus semetipm die noc
tuq̄ exercens atq̄ iter ce
leste animi virtutib⁹ agēs:
inter scōrū āgelicos choro
reddidit spūm. **P**ostea q̄
hūcigit⁹ pafnucius omī ex
ercitio virtutū cōsumatum
p̄misit ad dñm? ipm acri
ozibus semetipm studys q̄
p̄ius exercuerat agens:
iterū dño supplicabat: ut
sibi ostendēt quis ei simild
esset sup̄ terram. **F**it ergo
iterū ad eū uox dñi dices
Simile te esse nosce p̄ma
rio ma illi⁹ qui est i p̄ximo.
Quibus auditis pafnucius:
sine moza ad eū p̄perans i
pulsat ad ostiū domus eius
Ille uēo cui mozis erat susa
pere hospites occurrit ei
atq̄ introduxit in domū:
lauans q̄ pedes eius appo
suit mensam egitq̄ iuuu
um. **I**nter epulas uēo per
cūtari cepit pafnucius
ab hospite: qui actus esset
ei. qd̄ studiū. cuiusq̄ opis ha
beret exercitia. **I**lle uēo cū
de se hūilia responderet:
et latere in bonis. q̄ publi
care mallet? purgebat eū
pafnucius. dicens sibi reue
latū esse a dño: q̄ dignus

esset consortis monachozū
At ille magis hūliora de se
metipso sentiens aiebat. **E**
go quidē in nullo michi su
boni alicuius cōscius: uerū
q̄ uerbū dei factū est ad re
eū quē nichil latet celare
non possū. **H**ec ergo q̄ mi
chi in medio multoz̄ posito
in usu sūt loquar. **T**riginta
iā cōpleti sunt āni: q̄ atinē
tie consensū habē me cum
coniuge mea nullus agno
uit. **S**uscepi autē ex ea tres
filios? hoz̄ enī causa solum
modo cōgnita michi uxor ē:
nec p̄ter eā alia. nec ipsa
ultra iam cōgnita. **S**usa
pere hospites nūq̄ cessauī:
sed ita ut neminē ante me
paterer adueniētī occurrē
peregrino. **N**ō dimisi ūq̄
de domo mea hospite sine
viatico. **P**aup̄em nullum
despexi: sed q̄ necessaria
fuerūt p̄bui. **S**i in iudicio
sedi: nec filij mei p̄sonā con
tra iusticiā accepi. **A**lienī la
bozis fructus nūq̄ introie
rūt in domū meā. **I**tem si
vidi: nūq̄ p̄terui: donec
reconciliarem dissidentes ad
pacem. **N**emo ūq̄ dephen
dit in culpa faulos meos:
nūq̄ greges mei leserunt
fruges alienas. **V**olentem

seminare in rure meo nūq̄
 phibui? nec uberiora michi
 noualia elegi: et illi sterilio
 ra dereliqui. **Quantū** in
 me fuit nūq̄ p̄missi ut po
 tentior infirmū p̄meret.
Semp̄ studii in vita mea
 ut nemine contristarem.
Judiciū si fuit apud me ne
 mine condepnauit: sed dis
 sidentes reuocare i concor
 diam studii. **Hec** interim
 michi vite institutio. deo do
 nate hactenus fuit. **Audi**
 ens autē hec pasnucius:
 caput eius exosculatus be
 nedixit eū dicens. **Bene**
 dicat tibi dñs ex syon: et
 videas que bona sūt in ihe
 rusalē. **Qua** ergo benedic
 tione uenerit tibi illud
 tibi deest qd bonoz omniū
 sumū est: ut omittens cū
 ta ipam uerā sequaris dei
 sapientiā: et secretiois scie
 tie iquiras thesauros: ad
 quos nō aliter poteris pue
 nire nisi abneges temetip
 sum. et tollas crucē tuā et
 sequaris xpm. **At** ille cū au
 disse hec. nichil moratus
 nec omnino aliqd in domo
 sua ordinās: secutus est vi
 tū dei: p̄gens cū ipō ad de
 sertū. **Cūq̄** uenissent ad flu
 men: nūq̄ repto nauigio

ad transmeandū: pasnucius
 p̄cepit intrare secū pedib⁹
 fluuiū: cuius in illis locis
 pfunda habebat altitudo.
Transferūt ergo pariter
 fluuiū: ita ut aqua eis vix
 ad latera p̄uēret. **Ubi** uero
 uenerūt ad desertū: collo
 cat hōiem pasnucius in cel
 lulam quādam hanc p̄cul a
 suo monasterio positam:
 et cōuersationis sp̄italis
 ordinem tradit. p̄fectozq̄
 studioz exercitia docet: scie
 tie quoq̄ secretiora credit.
Cūq̄ eū in omibus instruxis
 set: semetipm denuo maio
 ribus exercitijs dedit: exi
 guos priores deputans la
 bores q̄bus conferri potu
 erit is q̄ seculi videbatur
 actibus occupatus: h̄ enim
 sibi dicebat. **Si** isti qui sūt
 in seculo tantū boni opis fa
 ciūt: q̄ nos stude debem⁹
 plus ul̄ āplius in abstine
 tie labore eos antecedere.
Tempore autē aliquō in h̄is
 t̄isfacto. et ad sciētie p̄fectio
 nē p̄ducto: eū quē p̄fectū
 iā in opib⁹ assupserat: q̄
 dam die pasnucius sedens
 in cella sua vidit aīam ei⁹
 inter āgeloz choros assup
 tam dicentiu. **Beatus** quē
 elegisti et assupisti: mha

bitabit in tabernaculis tu-
is. Et cū hoc audisset: ag-
nouit assumptū esse ex hō mū-
do virū. **U**nc uero pas-
nucius p̄sistebat ī orōmb⁹
et ieiunijs? semetipm̄ ad
maiora et p̄fectiora exten-
des: et rursum orabat dnm̄
ut sibi ostendēt cui similis
haberet? inter hōies. **H**ur-
sus ei diuina uox respondit
dicens. **S**imilis es negoti-
anti ei quē uideris ad te
uementē. **S**ed exurge uelo-
citer occurre ei: ad est enī
uir cui te simile iudicauī. **E**t
pasnucius sine mora descen-
dens occurrit cuidā negoti-
atori alexandrino: viginti
milibus solidorū mercimo-
nia tribus nāmbus defeci-
ti ex thebaide. **E**t qm̄ reli-
giosus erat et bonorū opm̄
studiū gerēs? decē legumī-
nū sacros pueris suis ipo-
sitos ad mōasteriū hōis dī
deferēbat: et hec ei causa
ad eūdi pasnucium fuit. **A**t
ille dnm̄ ut eū uidit? qd
agis inquit o p̄tiosissima et
deo digna aīa? **Q**uid tibi
cū terrenis est labor? cui
fors et foetas cū celestib⁹
data est? **R**elinque hec il-
lis qui de terra sunt. et de
tra cogitāt? tu autē regnā

dei ad qd uocatus es negoti-
ator efficere: et seip̄e salua-
tozem a quo paulo post as-
sumendus es. **A**t ille nichil
ominno differens. p̄cepit
pueris suis. ut omnia q̄ sup̄
essent. multa enī iā ip̄e per
se distribuerat. paupibus
p̄rogaret? ip̄e uero seip̄s
sacrum pasnucium ad desertū.
in eodē ab eo constitut⁹ est
loco. ex quo et priores ad
dnm̄ fuerat assumpti. **Q**ui
sibi ab eo de omnibus instruc-
tus exercitijs sp̄italibus: in
diuine sapientie studijs per-
manebat. **B**reui autē con-
sumato tpe: etiā hic tras-
latus est ad cōgregatiōes
iustorū. **E**t nō multo post
etiā ip̄e pasnucius in ip̄is
sūme abstinentie exercitijs
et laboribus uitā pōnit. **A**t
titit etiā ei angelus dnm̄ di-
rens ad eū. **V**eni iam bene-
dicte: et ingrede' ea q̄ tibi
debentur eterna taberna-
cula. **E**te enī meū assunt
p̄phete? tē in suū suscipiant
chorū. **H**oc autē p̄us idcirco
tibi nō reuelauī: ne forte
elatus dāpnū aliqd laboris
tū icurrēs. **E**t unū post
hec ī corpore adhuc posit⁹
diem duces. cū quidā p̄sbi-
teri ad eū uisitandū uesset?

omnia eis que sibi dñs reue-
 lauerat nota fecit. dicens ad
 eos nullū in hoc seculo debe-
 de spare. etiā si latro sit aliq's
 aut in sceno positus? etiā si
 cultū erroris exerceat. et con-
 iugio videatur astrictus: etiā
 si negotiator dicat^r et mercō-
 nis seruiat? tñ in omni ordi-
 ne huāne vite sūt aut deopla-
 centes. et habentes actus ali-
 quos occultos quib⁹ delecta-
 tur deus. Unde constat nō
 tantū p^ressione vite aut
 hītus specie deo eē placitū:
 quātū sinceritatē atq; p^rfec-
 tionē mentis et operū p^rbi-
 tate. Et cū similia de singul⁹
 quibusq; differuisset: tñ didi-
 spūm. Eudeter autē p^rsbite-
 ri qui aderant et omēs frā-
 tres viderūt eū ab angelis
 suscipi. ymnū canentib⁹ et
 collaudatib⁹ deū in ex^o. *Anie*

De s^o helia. Ca^m. vij.
 Idm⁹ et alii senem
 uenerabile nōie helia: in
 finibus ciuitatis anthimus.
 que est metropolis thebaidd.
 centū fere iam et decē ut
 dicebatur. añoz: sup quem
 dicebat. qz uere spūs helye
 requieuisset. Multa em de
 eo et magnifica referebant^r
 Septuagita nāq; añoz i soli-
 tudine uastissima eū trasēg^r

se phibebāt: cuius deserti
 horrozē nullus sermo digne
 potest exponere. Illic ergo se
 debat semoz tota hac etate:
 huāne habitacionis nesciēs
 loca. Semita autē erat an-
 gusta et scrupēa q̄ ad eum
 ducebat: q̄ uix iuueni a cō-
 meantibus possēt. Locus uō
 ipē in quo sedebat. spelūta
 erat terribilis qdā: intuen-
 tibus plurimū horrozis in-
 cutiens. Ipse autē tremen-
 tibus iam membris p̄ matu-
 ra quatiebatur etate? mtes-
 sabilitate tamen p̄ singulos
 dies signa faciebat: et uē-
 entes ad se quacūq; iēmo-
 ditate constrictos omnimo-
 dis resoluebat. Cū autē uē pa-
 tres cōfirmabāt: q̄ nullus
 omnino meminisset qm̄ hic
 secessisset ad heremū. Cibus
 ei erat panis erigiuis et pau-
 cassine oliue: usq; ad ultiaz
 senectutem. Nā in iuuetute
 septimanas frequēt ielunas
 se phibebatur. **De s^o pyrrione.**

Posterea redeātes Ca^m. viij.
 Ex thebayde uidimus
 montem quēdā p^ruptū flu-
 uio immentē: in elatione
 minuas saxi etiā aspectu ip-
 so terribilem: in quo erant
 p̄ ipā p̄cipitia spelūce diffi-
 ciles accessu. In hys mona

chozū plūmū cōmanebant:
quozū pater erat nomine
pytrion. Hic ex discipulis
beati anthony fuit: et post
illius obitū cū sancto habi-
tauerat amone. Post hū
q̄ abcessū: in hoc se consti-
tuerat monte. Sed et tanta
in eo erat virtutū copia. tā-
ta gratia sanitatū et potes-
tas aduersus dēones: ut du-
ozū meito sūmoz viroz. so-
lus hereditatē consecutus
duplicem videtur. Hic ergo
monitis multis edificans
multaq; doctrina instrues
Papie tamē de discretioe
spūm nos docebat: dices
quosdā demones eē qui cer-
tis quibusq; vicijs obsequū-
tur: quicūq; cū affectu mē
passibiliter et viciose vide-
runt quosdā moueri: con-
uertit eos ad omē faciū
malū. Si quis ergo est qui
vult demōibus dñari: pri-
us vicijs suis et passionib;
dñetur. Cūq; enī viciū
appē passionis abieceris: hui;
vici; dēonem potes etiā de
obsessis corpibus effugare.
Et ideo conandū est paula-
tīm supare ppria vicia: vt
possimus etiā demones su-
pare qui huiusmodi vicijs
obsequuntur. Hic scdo obse-

reficiebat in septimana pul-
culas accipiens ex farina: nec
poterat iā accipere aliam es-
tam neq; etate neq; consuetu-
dine p̄mittente. **De scō eulogio. Ca. 11.**

Quidm et aliu sc̄m p̄m. **.ix.**
Eulogiū noīe: qui in
offerendis sac̄mentis tantum
gracie accipat a dño: ut vni-
uscuiusq; accedentiū ad altare
dei mēta culpaq; cognosce-
ret. Demq; ex monachis quos-
dam uolentes accē ad com-
muniōne: retinebat dicens.
Quomō ausi estis accedere
ad sac̄menta diuina? cū mēs
uestra et p̄positū sit in malo?
Demq; aiebat. Tu hac nocte
habuisti cogitationes formi-
candi: tu uēo dixisti in corde
tuo nichil interest siue iust;
ad sac̄menta siue p̄ad; accē-
dat. Et alius dubitanōez ha-
buit in corde dicens. Quid enī
me sacrificare cōmuniō po-
test? Hos ergo singulos re-
mouebat a cōmuniōe sac̄-
menti: et dicebat eis. Vere
dite paululū et agite peni-
tentia: ut purificati p̄ satis-
factione et lacrimas digni
habeamī sione. **De scō apollo**

Quidm et nio. **Ca. x.**
Aliū sac̄m virū apol-
loniū ap̄d thebade in fini-
bus heremopolis: ad quam

ciuitate saluatore et maria
 et ioseph de iudee fimbis ue
 nisse tradit: secundu pphetia
 ysue dicitis. **E**re dñs sedet
 sup nubem leue et ueniet in
 egiptu: et comouebuntur
 manufacta egiptioy a facie
 eius: et cadent in terram.
Vidimus ergo ibi etia tem
 plu ipm: in quo ingresso salua
 toze corruisse omnia ydola in
 terra et commuta esse me
 morabant. **V**idimus ergo su
 pradictu viru in uicina here
 mo sub mote quoda habente
 monasteria. **E**rat em pz mo
 nachoy circiter quingetozu:
 et famosissim in omnib theba
 ide fimbis habebatur. **O**pa
 em magna erat ei et virtu
 tes multe: signa pluima et
 pdigia deus faciebat p eum.
A puero naqz in abstinentia
 nutritus: ubi ad maturam
 puenit etatem gra dei sp
 cu ipo creuit. **E**rat em ano
 ru fere octoginta: cu eum
 uidimus i monastioy con
 gregatioe florente. **S**ed et
 ipi qui videbantur eius disa
 puli ita pfecti erant et mag
 nifici: ut omes pene possent
 signa face. **U**nderim anozu
 secessisse eu ferebat ad here
 mu: atqz ibi cu quadginta
 anis fuisset in exercitijs spi

ritalibus conuersatus: audi
 uit uocem dñi ad sedela
 tam dixisse. **A**pollom? per
 te perda sapientia sapien
 tia in egipto: et intellet
 tu pzudentiu repbabo. **P**
des autē michi eos etiam
 qui inter ipos st sapientes
 babilonis: et omem cultu
 ram demonu subrues. **P**er
 ge ergo nuc ad loca habi
 tabilia: generabis enim
 michi populu substantiuu
 pfectu emulatoze bonozu
 operu. **A**t ille respondens
 ait. **A**ufer ergo a me dne
 iactantia: ne forte elatus
 sup fres meos. cadam ab
 omnibus bonis tuis. **R**espon
 dit ad eu rursus diuina uox
 dices. **M**itte manu tua ad
 ceruices tuas: et qd copre
 hendeis constringe. et sub
 arena obrue. **A**t ille sme
 moza iniecit manu ad cer
 uices suas apphendit quasi
 puulu quedam ethiopē:
 et continuo dimerisit eu sb
 arena clamante 2 dicente.
Ego su ego sic supbie demō.
Post her uox ad eu fca est
 a deo dicens. **P**erge nuc: oia
 em qcuqz a deo poposeris
 coseqris. **I**lle ergo post her
 prexit ad ea loca: in quib
 hoies habitabant. **T**ribus

autem heri fiebat iuliam ty-
ram. fuit itaq; in locis illis
spelunca quodam heremo vicina
in qua habitare cepit: inde
sinceriter die ac nocte orati-
onibus uacans: easq; centies
ut aiebant per diem. et totide
noctis tempore curuas genua con-
signabat. Cibo aut magis ce-
lesti quam humano utebatur. In-
dumentum eius stuprum collo-
bitum quod apud illos lebitina-
rum appellatur: et lintheum
quo collum et caput obuolue-
bat. Que tamen indumenta
ferebant ei promississe in deser-
to nunquam ueterata. Erat er-
go in uicino heremi loco in-
uirtute spiritus degenens: sig-
na et sanitates miras effi-
ciens: quas enarrare pro-
fuit immensitate sicut ab his
qui cum ipso erat semel in con-
pessimus. uox nulla sufficiat.
Fama autem magnifica de
eo promulgata. cum admiratione
omni quasi propheta aliquis aut
apostolus haberi cepisset: et vi-
cinis regionibus monachi
diuersis ex locis conueniebant
ad eum: et tamquam pro primis
na munera suas ei singuli
quique animas offerebant. At ille
unumquodque tota religione susci-
piens: alios ad bene ope-
randum. alios ad bene itellu-

gendum puocabat: sed et ipse
prius ostendebat exemplis.
ea que uerbis docere cupiebat.
Aliis quidem diebus unumquodque
apud semetipsum exercebat absti-
nentiam quam posset sinebat: die
uero diuina caritatis gratia secum
omnes cibum sumere hortabatur: et
cum tamen ipse solitus abstinen-
tie obseruationibus deseruiret:
herbis solitum aut oleribus
utens. nec usum aut minist-
terium ignis admittens.
Hic cum audisset iuliani
ut superdiximus temporibus fra-
trem quedam ad militiam con-
prehensum detineri in carcere:
uenit ad eum cum fratribus conso-
landi gratia: ut moneret
eum in necessitate constantiam
tenere: atque in imminetia con-
nere ac deridere pericula: tempus
enim inueniens certaminis adest
in quo fidelium mentes tempta-
tionibus perbande sunt et agnosce-
re. Cumque hiis et aliis uerbis
roboraret animam adolescen-
tis superuenit centurio: et indignatus
cur intrare ausus sit
clauis extrinsecus carceris im-
posuit: ipsumque et omnes qui cum
eo uenerant per inclusit: quo
salus etiam ipsi saliter ad militiam
e detinentur officium. Costi-
tuens quoque custodes quam pluri-
mos, abscessit. Media autem

nocte astare visus est angelus
 ingenti luce resplendens: et ob-
 stupefactis pterritisq; custo-
 dibus carceris claustra pate-
 feat. Tunc uero ipsi custodes ad-
 uolunt pedibus scorum rogabat
 eos discedere: dicentes melius
 sibi esse mori pro eis. quod diuine vir-
 tuti obistere: que eorum curam
 gerebat. Mane uero ipse cen-
 turo cum principibus uiris
 festinus ad carcerem uenit:
 rogans ut discederent omnes
 qui tenebantur. Dicebat enim
 domum suam terremotu mag-
 no concidisse: et electos quosque
 famulorum suorum permisisse. Sancti
 uero huiusmodi auditis in domino lau-
 desque recinerunt: et regressi
 ad heremum erant in uno propo-
 sito domino seruientes secundum aposto-
 rum exemplum. habentes animam
 unam et cor unum. Pater autem
 senior docebat eos ut cotidie
 proficerent in uirtutibus: et insi-
 dias diaboli quas per cogita-
 tiones infert hominibus in huiusmodi sta-
 tim retunderet. Sic enim aie-
 bat. Costringat caput ser-
 pentis: et omne eius corpus e-
 mortuum redditur. Ob hoc enim
 mandat nobis deus observa-
 re caput serpentis: ut domino
 statim ab huiusmodi nec recipia-
 mus malas et sordidas cogi-
 tationes in corde nostro. Tanto

ergo magis diffundi non con-
 uenit in sensibus uestris cogi-
 tationum fantasias: quas e-
 tiam in uicio recipi uetat. Sed
 et illud monebat: ut in uir-
 tutibus alter alterum vincat:
 nec patiatur se unusquisque
 inferiori primo suo fieri. Hic
 autem dicebat sciatis uos pro-
 ficere in uirtutibus: si nul-
 la in uobis passio fuerit er-
 ga mundana desideria: hoc
 enim est huiusmodi donorum dei. Et
 si etiam ad hoc uenerit quis ues-
 trum ut signa et mirabilia
 faciat: non extollat pro hoc ne-
 que in cogitatione sua erigat
 tamquam ceteris prelatum: sed nec hoc
 ipsum omnibus debet osten-
 dere quod donum gratie huius
 acceperit: alioquin seduat
 seipsum: et ipse decipit et gra-
 am amittit. **H**abebat autem
 beatus apollonius ualde mag-
 nificam uerbi dei doctrinam
 sicut etiam nos ipsi ex parte fru-
 iti sumus: sed maiorem habe-
 bat in operibus gratiam. Omne
 enim quod petisset a deo sine
 mora consequerebatur. **Sed et**
~~revelationes ei plurime~~
Sed et revelationes ei plu-
 rime ostendebantur. Denique
 seniore fratrem suum qui et ipse
 in huiusmodi defuitus est. cum quo
 plurimum tempore egerat profer-

tam vitam? vidit in somnis
in sede apostolica sidentem
atq; vnu ex eis effectū: here
ditate sibi virtutū et grē
reliquisse. Cūq; etiā pro se
metipō oraret ut ueloci⁹
eū dñs assumēt. et cū ipō
sibi requiem p̄staret i celi:
responsū est ei a dño salua
toze parū adhuc ei tepois
in terris deberi. donec vite
et cōuersatiōis ei⁹ plurimi
emulatores existeret: popu
lus nāq; ei pluim⁹ credend⁹
esset monachoz exercitus
quidā piozū: ut p hoc dig
nam p talibus meritis r̄nu
neratiōez iueniat apud
deū. Hec ut vidit ita ges
ta sūt. Cōuenerūt em̄ ex
om̄ loco monachi fama et
dotina eius iūitati: et p̄a
pue exēplis eius q̄ pluimi
seculo r̄nūtiantes. conue
tū quēdam magnificū fe
cerūt apud eū in sup̄dūto
montis loco: cōmune vitā
mense vnus vnanimiter
conseruātes. Hos ergo tāq;
uere celestē quēdam et a
gelicū cernebam i exercitiū:
om̄ib⁹ virtutib⁹ adoznatū.
Nullus sane in eis sordidis
utebat⁹ indumentis: sed splē
doze uestiū p̄iter atq; aia
rū nitebat⁹: ita ut secūdu

scripturas letaretur herent⁹
sitiens: et multi eius filij vi
derētur in deserto. Que q̄nd
de ecclesia dicta sūt: tamen
in egipti desertis. hec etiam
historica relatiōe cōpleta sūt.
Vbi em̄ tāte p vrbes mltitu
dines ueniūt ad salutē: q̄ntas
egipti deserta p̄tulerūt. Nā
q̄nti populi habent⁹ in vrbib⁹:
tante pene habent⁹ in deser
tis multitudies monachoz.
Vnde michi videt⁹ etiā apli
dictū in eis esse cōpletū: q̄
ubi abundauit p̄m̄ ibi super
abundauit gratia. Abunda
uit em̄ aliq̄n imūdus ydolo
rū cultus in egipto: sicut
nusq; in nullis gentib⁹. Camē
em̄ et symias atq; alia porce
ta olim uenerati sūt: alia
quoq; et repas et nō nulla ge
nera olerū deos esse credebat⁹.
sicut ipō p̄ze appollonio nar
rante didicimus: causas no
bis p̄risce eoz sup̄sticiōis h̄
modo exponente. Bouē qui
dē aiebat deū crediderūt
aliq̄n egiptij: p eo q̄ p ipm̄
rura excolentes victū cibū
q; capiebat. Sed et aquam
nilū p eo q̄ vniuersas riga
bat egipti regiones ueneā
bantur. Colebat quoq; et
terrā: ut pote ubeiorē rete
ris terris. Canes etiā ut su

pradiximus et simias ac diu
 sa herbaru genera atqz ole
 ru colebat: p eo q occasioez
 sibi salutis p her uenisse opi
 nabantur teporibus phara
 onis. Circa her em singula
 occupatio eis exorta vide
 batur. cu ille pzes nros pfe
 ques simer sus est: et unus
 quisqz id p qd occupai visid
 est ut ne pharaone seaze
 tur. hoc sibi deu reputauit
 dicens: qz h' michi deus fu
 it hodie: ut no pharaone
 seazer. ne sil' cu ipd demer
 geret. Her ergo erat uerba
 sa apolloni: q nobiscu loq
 batur. Sed multo magis il
 la scribi optet exempla: que
 in opibus z virtutib' hant.

De eode sro apollomo. Ca. xi.

Estant aliqui in circu
 itu eius positi de ce
 circiter gentiliu via: apud
 quos demoniaca suspitio
 sumo studio colebatur. Te
 plu em erat aplissimum
 atqz in eo simulachry quod
 moris erat circi ferri a sa
 cerdotibus bachantiu ritu
 cu reliqua multitudie cir
 cuitibus: et quasi p aquas
 fluminalib' pphana misteia
 pagentibus. Cotigit aute
 sub eo tepore quo huiusmodi
 ab eis orgia gerebant: iter

agere beati apolloni per
 ipa loca cu aliquatis frat
 bus. Et cu ifelicu vidisset
 turbas quasi demone qda
 agi bachariqz p campos
 miseratus errore eoz fixis
 gembus iuocauit dnm et
 saluatore nrm: et omes
 eos qui ceimomys demom
 acis agebantur. cu simula
 chro suo stare fecit imo
 biles nec p gredi oino usqz
 posse: atqz ita p tota die
 rabidissimis adusti estibus
 pmanserut: ignorantes
 vnde eis herere vno loco
 immobiliter contigisset. Tunc
 sacerdotes eoz dicebant
 esse queda xpianu in re
 gionibus vicine heremi co
 manetem apolloni noie
 et ipi ee her opa: qui nisi
 esset exoraz sibi piculu
 pmasuru. Ut aute ad rei
 tante miraculu conuenerut
 vndiqz qui audierut: p cuncta
 tes que tanti causa extatit
 monstri. ignozae se penitus
 fatebatur: suspitione tunc
 dari sibi dicit supdicti viri
 quem exorare p se deposuit
 Tunc quida ex ipsis ue eos
 opinari aiut: naet vidisse
 eu illo itinere ptereute affir
 mat: et tunc adhibe que
 putabat pdesse auxilia no

mozantur. Adducunt boues: q̄
rū virtute videtur posse mo-
ueri simulachꝝ. **S**z cū nec
sic quidē aliquid p̄fecissent:
om̄i auxilio frustrati. lega-
tos ad hoīem dei mittunt:
pollicentes ut si eos resoluat
hīs vinctis. p̄ter quoq; ex-
toris in eis vincula dissolue-
ret. **H**ec ubi nūciata sūt ei
sine mora descendit ad eos:
et oratione sola ad eū deū
fusa om̄es resoluit. At illi si-
ne dilatioē vnanim̄t̄ ofugi-
ūt ad eū: saluatori nr̄o deo
credentes et gratias r̄fen-
tes. **S**imulachꝝ uō qd̄ erat
lignēū trinio igni tradunt:
ipsi aut̄ secuti hoīem dei atq;
edocti ab eo fide d̄m: eclesie
dei sociati sūt. **P**lūm̄ uēō
ex ipsis cū eo p̄māserūt: et
iā nūc in moāsteyis degūt.
Facti tñ huius mirabilis fa-
ma ubiq; diffusa est: et mlti
p̄ h̄ ad fide d̄m cōuertebā-
tur: ita ut in om̄ib; illis re-
gionibus nullus iā pene gē-
tiliū remanēt. **Q**uodam
autē tpe certamen eāt de
fimbis inter duos viros.
Hoc cū nūciatū fuisset a
pollonio: festinus descendit
ad eos pacis gratia. **S**ed il-
li furore contentionis itēsi.
nullo genere ad pacis con-

silium flectebantur: maxime
q̄ vnus p̄as plius. plūm̄
fiducie in virib; cuiusdā la-
tronis gerebat: qui eiusdē
certaminis signifer videbat.
Hūc cū videret apolloniū
paci resistente: dicit ad eū.
Si michi o amice acquiesce
uolueris ad pacē: rogabo deū
meū et remittet tibi pecca-
ta tua. At ille cū audisset
nichil om̄o distulit: sed ge-
nibus eius puolutus suppli-
cabat ei. **T**ūc demde cōsūq;
ad turbas q̄ eū fuerant se-
cute: fecit om̄es cū pace dis-
cedē. **Q**uib; secedentibus:
ip̄e p̄mansit cū hoīe dei ex-
pectās ab eo p̄missū. **T**ūc vō
apolloniū assumēs eū: et cū
ip̄o iter agēs ad moāsteriū:
dorcebat eū mutare debere
ordinē vite: et patiēter a
deo q̄rere misericordiā p̄mis-
sionēq; ex fide expectare. **O**m̄ia em̄
possibilia dicebat
esse credenti. **C**ūq; noctis tē-
pore simul in monasterio q̄-
euisent: p̄ visum ambo se
vident in celis esse: et assiste-
ante tribunal xp̄i. **V**ident
etiā angelos dei: et factos
q̄sq; adorātes deū. **E**t cū h̄
videntes deū etiā ip̄i adorā-
sent: vox d̄m ad eos defere-
tur dices. **N**ec nulla sit cō-

muno lucia et tenebris? nec
 sit aliqua portio fideli cum
 infideli: tamen tibi donatur
 salus ista p quo supplicasti
 apolloni. **H**ec et alia multa
 cum audissent in celesti visio-
 ne positi. q nec sermo narra-
 re sufficit neq aures audire:
 surrexerunt de somno et que
 viderat fratribus indica-
 vunt. **A**dmiratio autem in
 gens esse cepit: cum unum
 atq idem somnium uterq
 narraret. **P**ermanens autem
 cum fratribus latro ille iam scus
 vitam suam moresq ad omnes
 innocentiam pietateq commu-
 tans: tunc in agnum uersus
 et lupo: ut in eo plenissime
 compleri videtur prophetia ysa-
 ie dicens. **L**upi cum agnis
 pascentur: et leo et bos si-
 mul paleis uescant. **V**idi
 in etiam quosdam gentis ethi-
 opum viros. cum monachis ui-
 uentes. et multos ex eis cete-
 ros monachos in observa-
 tia religionis et virtute a-
 nime precellentes: ut et in ip-
 sis compleri videtur scriptura
 que dicit. **E**thiopia pueriet
 manus eius deo. **A**d huc
 autem in gestis facti apollonii
 ferebatur etiam hoc. **I**is quoda-
 tpe dicebat exorta inter
 duos viros: quorum alius xpian

noy. alius gentiliu fuit. pre-
 dit ex utraq pte armatorum
 turbe plume: et accidit ut
 scus apolloni supueniret.
Cumq eos hortaret ad pacem:
 quidam eorum qui inter genti-
 les quasi caput et causa bel-
 li illius erat. homo truaule-
 tus et ferus obfistebat ei
 uehementer: dicens non se p-
 mittere fieri pacem usq ad
 mortem suam. **C**um beatus
 apolloni ait. **F**iat inquit ut
 optas. **N**ullus enim hic alius
 pter te perimetur. **S**ed et co-
 gruum honori tuo tibi fiet
 sepulchrum: non terra sed besti-
 arum ac vulturum uentres.
Et continuo sermo eius effici-
 tur ueritas. **N**ullus enim ibi
 alius ex utraq pte nisi so-
 lus ipse cecidit. **Q**uem cum
 sub arena obzussent: ma-
 ne regressi uenerunt eum
 a bestiis effossu: lamatu-
 atq a vulturibus deuora-
 tu. **C**umq omnes admiratio-
 habuisset. q sermo hois dei
 ita fuisset impletus: conuersi
 sunt omnes ad fide dm salua-
 toris: et apollonii pphetam
 dei pdicabant. **S**ed et hoc
 non nos effugiat: q ab eo
 primis adhuc diebus quibus
 in spelunca habitare cum pau-
 cas fratribus cepit factu di-

illius q̄ monachi qui cū apol
 lomo deo seruibat frequē
 ter etiā sine cibo p̄ dñi gra
 tiam pascebatur. omēs si
 mul cū vxorib⁹ et filijs per
 gūt ad eū: abū simul b̄ndic
 tionēq̄ poscentes. At ille ni
 chyl dubitans p̄ferre cepit
 ex hys que ad usus fratrum
 reposita erant: et dare sin
 gulis copiose. Cū uō tres
 sole panū sporte remasisset
 fames autē p̄lm uehemēt
 uergeret: et iubet proferri
 in mediū sportas que sole
 sup fuerat. vñ diei uerū
 monachis p̄biture: et in au
 ditu totius populū. qui fa
 mis necessitate cōflureat.
 eleuatis ad deū oculis et
 manibus ait. Nūquid non
 ualet manus dñi mltipli
 care hec? Hec dicit s̄ctus
 spūs. Non deficiēt panes
 in sportis hys: donec satie
 mur omēs de frugibus no
 uis. Et ut plurim ex hysq̄
 tūc in p̄nti fuerat: firmabat:
 q̄tuor continuis mensib⁹ neq̄
 cessatū est uq̄ erogari pa
 nes ex sportis: neq̄ deesse po
 tuit aliqn. **S**imiliter autē
 et alio tpe fecisse eū de fru
 meti et olei specie phibeat
 In quib⁹ virtutib⁹ motus dy
 abolus: dixisse ad eū fertur

Nūquid helyas es tu. aut
 alius quis p̄pharū ul' aplo
 rū? q̄ hec facere ausus es?
 At ille respondens dixit ei.
 Quid em? Nōne et p̄phēz
 apli homines erāt? qui no
 bis et fidem suā et gratiā
 tradiderūt? Aut tūc deū
 p̄sens erat? nūc uero ab
 sens est? Deus omīa potest:
 et que potest semp potest
Si ergo deus bonus est.
 tu diabole q̄re tam malus
 es? Hec ut sup dixim⁹ a sero
 ribus uiris religiosis et s̄ab:
 p̄ eū gesta esse fida narra
 tioe cōpimus. Et q̄uis eo
 rū fidelis habenda sit nar
 ratio: maiore tamē fide
 rerū prestatit etiā hoc qd̄
 nos ipsi oculis nr̄is ispexi
 mus. Plenas em sportas
 panibus deferri uidimus
 ad uacuas mensas: et cū
 repletur panib⁹ mense.
 atq̄ ad oēm satietatem cō
 sumerentur: plene nichil
 lom̄i recolligebantur
Aliud quoq̄ qd̄ ap̄ d̄ eū
 mirū uidimus nō silebo.
 Tres eramus nos fratres
 cū uenimus ad eū: et ecce
 longe adhuc nobis positus
 ab eius monasterio: occurre
 rūt nobis fr̄es qui ab ipso
 ante tridū audierūt de

aduentu nro. Occurrerunt
autem nobis cum psalmis: h
enim moris est facere in adue
tu omnium monachorum: et
adorantes in facies suas
usque ad terram osculabantur
nos: atque ostendentes nos
sibi inuicem dicebant. Ipsi sunt
fratres de quorum aduentu
ante triduum nobis per apol
lonium praedixerat: dicens
post triduum affuturos tres
fratres. De iherosolymis ue
nientes. Alij ergo ex fratribus
praecedebat nos. alij sequebantur:
utraq; tamen turba psalle
bat. Vbi autem appropinque
iam cepimus: audita uoce
psalmi etiam ipse sanctus apol
lonius praedixit occursum: et
ut uidit nos. statim prostratus
adorauit usque ad terram.
Et surgens osculo nos sus
cepit. Vbi autem ingressi fu
imus monasterium: oratione
prius ut moris est data.
pedes nostros propriis manibus
lauit: et cetera quae ad requie
m corporis pertinet adim
pleuit. Hec autem ita facere
ei moris erat omnibus ad
uentatibus. Consuetudo au
tem erat apud eum. ut frater
qui cum ipso erat. non prius
cibum sumeret. quam rationem
dumtaxat praepararet. circa horam

diei nonam: et post hoc inter
diu sic usque ad uesperam perman
ebant: dum uerbum dei audi
entes. de mandatis domini im
plendis sine intermissione
docebantur. Post haec iam
cibo sumpto. alij ipsorum ad here
mitium secedebant. pro tota noc
tem scripturas diuinas me
moriter recolentes: alij in
eodem loco ad quem uene
rant permanebant: et usque ad
lucem in hymnis et laudibus
dei pinguis perdurabant.
Aliquanti uero ex ipsis circa ho
ram nonam cum descendissent de
monte. precepta gratia domini
statim discedebant: solo hoc
spirituali cibo contenti. Hoc
faciebant per plurimos dies. Su
pra modum autem letitia et
gaudium merat eis: et tam
ta exultatio quanta haberi ab
ullo hominum non possit in tristis
Nullus in eis tristis omnino
non inueniebatur: sed quasi si ali
quis uisus fuisset aliquotulum
mestior: statim pater apol
lonius causa mestitiae perqui
rebat. frequenter autem etiam
si aliquis occultare uoluisset:
ipse nunciabat quid lateret
in corde: ita ut ex eis quae pa
tiebatur agnosceret. Mone
bat ergo eos dicens: non
oportere prius inesse tristi

nam hys quibus salus ex deo
 est: et spes in regno celorum
 Criscentur ergo gentiles me
 bat et lugeant iudei: plan
 gat sine cessatione peccato
 res: iusti uero letentur. Na
 si hys qui terrena diligunt
 super fragilibus et caducis re
 bus letantur: nos qui tante
 gloriae spei. et eternitatis
 habemus expectatione. cur
 non cum omni exultatione lete
 mur? Aut non et apostolus nos ita
 monet dicens: semper gaude
 te sine intermissione orate.
 gratias agite. Sed quis pos
 sit doctrine eius. et uerborum
 gratia sufficienter exponere.
 Unde de hys silere melius ce
 seo: quam parum digne proloqui.
 Multa enim nobis etiam sece
 rius de ratione abstinentie. de
 conuersationis integritate.
 multa etiam de hospitalitatis
 studio differerebat: et precipie
 bat attentius ut aduenientes
 fratres. qui dominum suscipiamus
 aduentum. Nam et adorari ad
 uentantes fratres propterea
 inquit traditio habet: ut
 certum sit in aduentu eorum
 aduentum dominum haberi ihu qui
 dicit: hospes fui et suscepis
 tis me. Interdum autem etiam
 contra uoluntatem cogit fratres
 ad corporalem requiem. sancti

loth exemplum proponebat:
 qui angelos uel compulso ad
 hospitium domus sue perduxit.
 Sed et hoc monebat ut si fi
 eri posset. cotidie monachi
 communicarent mysterijs christi:
 ne forte qui se longe faciunt
 ab hys. longe fiat a deo: qui
 autem frequenter hunc suscipit.
 frequenter uideatur ipsum
 suscipere saluatorem: quia et
 ipse saluator dicit. Qui man
 ducat carnem meam et bibit
 sanguinem meum: in me manet
 et ego in eo. Sed et ipsam
 quae commemoratio dicitur
 passionis cum assidue fit
 a monachis: plurimum eius
 utilitatis confert ad ex
 emplum patientie. Sed et como
 nitio datur propter hoc ut studeat
 unusquisque ita se patris time
 re: ne indignus habeat
 dominicis mysterijs. Adde
 bat autem hys quod etiam remis
 sio peccatorum propter hoc credentibus
 datur. Ieiunia sane legitima.
 id est quarta et sexta feria
 monebat non esse soluenda.
 nisi grandis aliqua neces
 sitas fieret: quia quarta feria
 iudas de traditioe domini co
 gitauerit: et sexta crucifix
 us est saluator. Videbitur
 ergo qui in hys diebus si
 ne aliqua necessitate sol

uit statuta ieiunia? uel cum
tridente tridere saluatoze:
uel cu crucifigentib? cruci
figere. Dicebat ergo ut si
forte in diebus supradictis
supuenerit aliquis fratri:
si quide ante hora nona la
boris causa uelit reficere:
ponenda ee ei mensa sola.
Et si nolit: no eu esse co
gendu. Communis namq;
huius obseruatie traditio
est. Et culpabat sane eos
ualde qui uel comā capi
tis nutruūt: ul ferru in
collo circūferūt: ul aliqd
tale qd ad ostentationem
hominū fieri uideatur ge
rūt. Certū est em inquit
q ista laude ab hoibus q
rāt. et ostentationis causa h
faciāt: cū mandatū sit et
am ieiunia ipā i occulto
celebrāda: ut deo sint cog
nita. qui uidet qd in ocul
to fit. et reddit in palam.
Sed ut uidetur isti no st
contenti eius testimonio
et remunerationi q uidet
in occulto: sed manifeste
se apud hoies uolūt. Ois
ergo abstinetie ratio i oc
culto habenda est: ut et
corpus ieiunijs fatigetur:
et tamē apud hoies iactan
tia uitetur: s; apd dñm et latio

Hec et multa **Q**uatur
alia nobis de conuersatione
monachoz p totā differēs
septimanā dierū: et fidem
doctrine gestozū suoz aut
toritate confirmās: ut pfi
cisi ab eo cepimus. pducēs
nos aliq̄tū ipē monebat
dicēs. Ante omnia dilectissi
mi pacē habete inter uos:
et nolite abiuice separari.
Tūc conuersus ad fratres q
simul cū eo pducentes nos
aderat dixit. Ois bñm fru
tres p̄mptus ē deducē eos
usq; ad manā patrū mo
nasteria. Et cū pene omēs
p̄mptissime semetipos ob
tulisset et p̄gredi nobiscū
uellent: ipse scūs p̄ apol
lonius elegit ex oibus trēs:
qui et grecā ligūā et egip
tiacā bñ nossent: ut sicubi
necessariū fuisset interpreta
rentur nobis: quq; et in
collocutionib? suis edificāre
nos possent. Mittēs ergo
eos nobiscū: p̄cepit eis ne
p̄zius a nobis discederent:
q̄ omēs patres atq; oīa q
uellemus monasteria uide
mus: q̄uis omēs circūire
nemo sufficiat. Benedicēs
ergo nos dimisit: atq; in h
iſta bñdictione dedit. Bene
dicat uos dñs deus ex syon:

ut videatis q̄ bona sunt in
h̄zbn̄ oib̄s dieb̄ vite v̄re.
De facto amone *xxij*
Igitur digressi a beato
apollonio cū p̄grede
venim̄ ad p̄tem deserti con
tra meridianū: vidimus p̄
harenam vestigia tractus
draconis ingentis: cuius
tanta magnitudo appaēbat:
quasi trabes aliqua p̄ hare
nam ducta videretur. **U**t
ut vidimus: ingenti terro
re p̄culsi sumus. fratres at
qui nos deducebāt. hortu
batur nichil oīno formida
re. sed magis fiducia cape:
et p̄ vestigiū sequi draconē.
Videbitis enī inquit quā
tū ualet fides: cū a nobis
eū videritis extigui. **M**ltos
enī et dracones et āgues
et cornutas māibus nr̄is
p̄eminimus. **S**ic enī sc̄ptum
legimus: q̄z credentib̄ in
se concedit saluator calcāē
sup serpentes et scorpionē:
et sup om̄em virtutem ini
mici. **S**ed illis h̄ dicentibus
nos p̄ infidelitatis fragili
tate magis magisq̄ metue
bamus: et rogabam̄ eos
ne uellet sequi draconis ves
tigia: sed potius ut recto i
nere m̄cederem̄. **U**nus tñ
ex ip̄is alacritate ip̄atens:

19
msecutus est draconē. **E**t cū
non longe ē uenisset eius
spelūcam: clamabat ad
nos ut iremus ad eū: et
videmus exitū rei. **Q**uidā
tamen ex fratrib̄ occurres
nobis qui in vicino habe
bat monasteriū: p̄hibuit
nos ire dices ingentis esse
magnitudinis bestia: nec
posse nos ip̄m saltē visum
eius aspectūq̄ tolerare:
p̄sertim q̄ nichil tale ī usu
habuēim̄ videndi. **S**emet
ip̄sū uero fatebatur frequē
ter vidisse ip̄am bestiam:
cuius uastitas quidē incre
dibilis: longitudo uero disce
deretur in quindeim cubit̄.
Cūq̄ nos ad locū dehorta
tus esset accede: ip̄se pro
perās fratrem qui illic
nos p̄ducebat patum ad
p̄menda bestiam abstrax
it: secūq̄ reuocauit: et no
lentem discedere nisi exti
guet eā multa p̄ce deflex
it. **Q**ui cū uenisset ad nos:
ignauiam nr̄am īfidelitatis
q̄q̄ redarguit. **P**uenien
tes autē ad cellulā fratris
illius qui nos rogauerat:
cū multa dilectioe suscepti
ab eo requieim̄. **I**lle ergo
narrauit nobis p̄ loco
illo ubi ip̄se cōmanebat.

quidam fuit vir sanctus. cuius ipse
esset discipulus ammon no-
mine: pro quem plurimas vir-
tutes fecerat deus. Inter ce-
teris igitur etiam hoc de eo
narrabat. **F**requenter in-
quit ueniebat ad eum latro-
nes: panem quo solo uesceba-
tur auferentes ei: et si quid
erat quod ad matrem continetis-
simam repositum uidebatur.
Cumque frequenter ab his mo-
lestiam pateretur: quadam
die processit ad heremum. Et
inde rediens duos dracones
igentes secum comitari iussit:
atque ad ostium sui monasterii
manere eis precepit. ingressum
que seruare. Demum ex more
latrones: et uidentes qui
essent custodes in limine.
examines et amentes effec-
ti: obmutuerunt statim et
cogesserunt. **Q**uod ubi senior
sensit: egressus inuenit eos
semineres: et accedens atque
origens increpabat eos di-
cens. Ceruicis istum uos
duriores estis bestiis. **N**on
enim nobis propter deum obe-
diunt: uos autem nec deum
timetis: nec vitam seruo-
rum dei erubescitis. **V**erum
tamen introducens eos
in cellam posuit mensam:
et iubet ut percipiant abum-

illi uero corde copulati. et ab o-
mentis sue immanitate conuersi:
multis qui prius domino seruis
ceperant. in breui meliores fi-
unt. **I**n tantum enim pro penitenti-
am profecerunt: ut post non
multum temporis etiam ipsi ea-
dem facerent signa. easdemque
virtutes. **N**on propterea tunc
immanissimo quodam dracone-
bicanas uastante regiones.
et plurimis promptis. uene-
runt habitatores loci illius
ad supradictum presbiterum: orantes
eum ut de regionibus suis
perimeret bestiam. **S**timul
etiam ut ad misericordiam flec-
teret senem. puerum quendam
pastoris filium secum deferunt:
qui solo visu draconis exter-
ritus mente excesserat: et a
flatu bestie examinibus portan-
batur ac turgens. **T**unc
ille puerum quidem purgens
oleo restituit sanum: semet
ipsum uero ad necem draco-
nis instigans: illis interim
quasi qui nichil possit uiuare
permittere nil uoluit. **M**atu-
re autem surgens abiit ad di-
gressus bestie: et fixit ge-
nua sua in terra. deprecans
dominum. **T**unc bestia cum ingenti
impetu uenire super eum cepit:
teterribus flatibus ac sibilis
stridoribusque permissis. **A**t ille

nihil horum metues: conuersus
 ad draconem dixit. Permat
 te xpus filius dei: qui pemp
 turus est cetum magnu. Et
 ubi h' senior dixit? statim
 durissimus draco. omne simul
 cum spu euomens uenenu: di
 ruptus crepuit medi. Cu
 aute conuissent simitum ha
 bitatores et facto miraculo
 obstupescerent: fetoris ue
 hementia no ferentes. con
 gregauerunt sup eu harenne
 moles imensas. astante tu
 ibidem pre amone: q nec sic
 qdem cu mortua fuisset bes
 tia sine ipso appi qre ei aude
 bant. **De sco caprete xim**
Erat quida psbiter co
 pres noie in ipa here
 mo habes moasteriu: vir
 sanctus anozu circiter octo
 ginta: et ipse multas virtutes
 facies laquozes curans
 et effiaes sanitates. sic 2 de
 mones fugans. et mlta nu
 rabilia facies: ex quib no
 nulla in pntia effect. Is g
 cu uidisset nos. et o saulo salu
 tasset atq ex more post ora
 tione etiam pedes laussit:
 requirebat a nobis que ge
 veretur in seculo. Nos aute
 rogabam eu ut magis ipse
 nobis de suis gestis aliqua
 narraret: et ex quib actib

uel meritis dñs ei tanta
 gram contulisset exponet.
 At ille nichil dedignatus
 et sue vite et prioroz scozu
 patru narrare nobis cepit
 ordine: quos tamen longe
 illustriores fuisse phibebat:
 seq ipoz pua vix exempla
 sectari. Dicebat ergo. Nich
 il magnu est o filioli qd m
 nobis videtis: ad spatioz
 scoz patru. **De sco mutio**
Erat em quida xv
 vir nobilissimus no
 mine muti. hic fuit pmi
 in hoc loco monach: et
 in omi hac hemo via salu
 tis omib nobis pmi oste
 dit. Hic aute primo gen
 tilis fuit. latronu maxi
 mus et sepulchroz viola
 tor: atq in omnibus flagi
 cys opinatissim. Ad que
 tali ex modo occasio salu
 tis aduenit. **N**octe qua
 da ad domu cuiusda vir
 ginis deo sacrate: expolia
 di causa pexit. Cuiq ma
 chinis quibusda que hui
 modi artificibus satis no
 ta sut. domus ei tetra co
 scendisset: qrens quali ar
 te ul quo aditu in penet
 lia eius irrupet: difficul
 tate ppetrandi opis iux
 plium noctis tempus in

tema positus sine ullo trise
git effectu. Post multos
ued animi conatus frust
adhibitos. ueluti fessus et
sompno opprimitur: et p
visu sibi assiste uidit que
da regio habitu dicente
Desine ia ab hys flagitijs.
et ab effusione huam san
guinis cessa: atq; ab exe
crabilib; furtis. ad labore
religiosum conuerte uigi
lias: et suscipe celeste age
liciaq; militia: atq; ex ho
ia animi uirtutib; uiue:
et ego te hui; militiae duce
ac principem facia. At
ille cu gratanter q; sibi of
ferebatur audisset: oste
dit ei exercitus monacho
ru: et principatu sup eos
iubetur tene. In hys eui
gilas astante sibi uirgine
uidit: et req;ente quis
aut unde ul; cur illuc uen
set. At ille quasi amens
effectus. nichil ei respon
dit: s; tantu ut ead; eam
sibi ostendet rogat. Illa
uo cu intellexisset in re
aliqd diuini opis esse: ho
mine pduat ad ead;: ac
psbiteris offert. Ad quoru
illa uestigia p;uens. rogu
bat xpianu se fieri: et ilico
sibi penitentia dai. Psb;u

uero qui cu cognosceret vi
ru huc esse om; flagitioru
principem: mirant; si h; uea
loqueretur. Et cu pseue
rantia sua fidem rei feciss;
monet eum ut si hec uellet.
illa penitus omittet. De
huc cu religionis mitia sus
cepisset: orat sibi dari pre
cepta quibus uiam salutis
deberet incedere. At illi. tres
ei primi psalmi uersiculos
tradit. Quib; ille dilige
ter consideratis. sufficere sibi
ait eos ad uia salutis et
saena pietatis: tribusq;
diebus pmanens apud eos
ad hemu pficiatur. Ubi
plurimo tpe demoratus
et die ac nocte in orone
cu lacrimis pduras: ab u
ex radicib; capiebat her
baru. Regress; aut ad ec
clesia: tres uersiculos psal
mi quos a psbiteris pce
perat: no solu uerbis sed
et rebus et opibus reddi
dit. Psbiteri uo mira
bantur q; subito conuersu
acerrima stati miserit
sibi abstinentiam: et instru
entes eu plenius ex diui
nis scripturis. hortabat;
secu demorari. At ille ne
uideretur ee inobediens.
vna apud eos exigens ebdo

madam. rursus ad heremum
 pergit: atque ibi per septem con-
 tinuos annos in omni absti-
 nentia degens: plenitudinem
 gratie consequitur. a domino:
 ita ut omnes pene scriptu-
 ras memoriter retineret.
 Panem uero dimittit die tantum
 sumebat: et hunc diuinitus
 delatum. Nam cum oraret: sur-
 gens ab oratione ueniebat
 panem positum: quem nemo de-
 tulerat hominum. Hinc ubi
 cum gratiarum actione supersisset:
 sufficiebat ei usque ad alter-
 ram dimittam. **P**ost multum
 autem temporis iter ingressus
 a deserto: exemplo abstinentie
 sue copiosissimos ad imitationem
 sui inuitauit. Inter quos ac-
 cessit ad eum adolescens quidam:
 cupiens eum esse discipulum.
 Cum ille cum habitu monacho-
 rum: hoc est lebitone et cuculla
 ac melote: que est caprina
 pellis impositus: doceret eum
 de ceteris monachorum institu-
 tionibus cepit. **V**olta sa-
 ne cum sollicitudine curabat
 si ubi quis christianorum fuisset
 defunctus: ut sepeliret eum.
 Que cum uidisset adolescens
 ille discipulus suus cum sum-
 ma diligentia mortuus indu-
 menta aptantem: dicit ad eum.
 Velle ut et me mortuum ita

indueres ac sepelires ma-
 gister. At ille ait. Ita faci-
 am fili: et tam copiose in-
 duam. donec dicas sufficit.
Post non multum uero tempore
 defunctus est adolescens:
 et predictus sermo completus.
 Cum enim plurima ei indu-
 menta circumdedisset: a-
 ut ad eum coram omnibus. **S**uf-
 ficiat tibi hec ad sepul-
 cram tuam filiule: an adhuc
 vis ut aliquid addam? **T**unc
 defunctus uocem cunctis au-
 dientibus emisit: obuela-
 ta iam facie uultusque con-
 stricto dixit. Sufficit pater:
 implesti quod promiseris. **O**b-
 stupuerunt autem qui presen-
 terant: et admirati sunt
 ualde super tam admirabili
 facto eius. **A**t ille sepulcro
 adolescente continuo ad he-
 remum rediit: summo studio
 iactantiam declinans.
Quodam autem tempore iter
 de heremo uenit: ad uisitan-
 dos fratres quos ipse instituit
 erat. **E**t cum quidam ex eis
 in extremis ageret: reue-
 latum est ei a domino: quod mori-
 turus esset. **H**ora autem iam
 erat ad uesperam. **F**estina-
 bat ergo: ut eum uide pos-
 set. **D**ixit autem ubi decum-
 bebatur eger: longo adhuc

aberat spacio. Et nolens
nocte introire vicū: simil
et saluatoris sermonē int
semetipm meditans quo
diat. abulate dū adhuc
lucē hētis in uobis? et
qui abulat in luce nō offe
dit: cū uideret iā solem
demergi ait ad eū. In no
mine ihu xpi domum nr̄i
stra paulisp̄ in itinē tuo:
et exspecta me donec ad
vicū puemā. At ille cum
aliqua iā mergi cepisset
ex pte restitit: nec prud
ocubuit q̄ homo dei pue
nitret ad vicū. Hoc autē
manifestū ē fr̄m oib̄ illū
qui ibi consistebāt. Stan
tes autē et itūtes mo
ras solis ī occasu: mira
batur omēs qd̄ sibi uellz
hoc q̄ tot horas suū in
ocasu nō descendet sol.
Didētes autē p̄zēm mu
tū de heremo uenietē:
q̄rebāt ab eo qd̄ signū
hoc esset qd̄ ostendet sol.
At ille respondit eis. Nō
memistis uocē dñi et sal
uatoris nr̄i dicentē: si ha
beatis fidē sicut granū
synapis maiorā horz sig
na facietis. At illi tū in
tellexissent eius fidē solē
stetisse. timore magno p

territi sunt: plurimq; eorū
uixerūt se eius discipulatus
et sequi eum ceperunt.
Quom autē igressus fu
isset domū illi fr̄is. p̄ quo
festinauerat. et inuēisset eū
iā defuātū: orōne facta ac
cedēs ad lectulū osculatus
est eū et ait. Quid magis
desiderij habes frater. abi
re et esse cū xp̄o. an p̄manē
ī carne? Tūc ille recipato
spū paululū resedit: et ait
ad eū. Quid me reuocās p̄z?
Melius est michi redire et
esse cū xp̄o: p̄manē autē in
carne michi necessariū nō
est. Cū dixit. Dormi ergo
in pace fili: et ora p̄ me. At
ille continuo r̄clinās se in lec
tulo obdormiuit. Ij autē
qui aderant obstupuerūt
dicentes. Vere homo dei ē
hic. Tūc induit adolescen
tem ut sibi moris eāt sati
decorē: et noctē totā ī psal
mis ym̄sq; p̄ugilē durēs.
honeste iuuenē tradidit se
pulture. **A**liū autē fr̄
cū uisisset pater murius
in lectulo deubentē: ubi
uideret eū quietē mortis dif
ficulter atq; et graunter
cōsuetudine sue metu redargui:
ait ad eū. Cur ipatus es
fili ad p̄fectionem? Amisatē

ut video ignauue tue tecu p
git cōsuetudine. Tūc ille exora
bat eū dicens. **O**bscuro te p
mē crede p me apud deū: ut
michi parū tēpōis spaciū
largiatur: quo possim emē
dare vitā meā. At ille dixit
ad eū. Nūc spaciū peniten
tie requis: ubi vite tempus
implesti. Quid facebas in oī
h' vite tue tpe. Nō potuisti
vulnera tua curare. Quid
mo. et recentiora sp addeba
At ille cū pmasisset orans:
ait ad eū senex. En ultra nō
addis malis tuis mala: ora
bim' p te deū. Bonus est et
et patiens: et indulget tibi
parū aliqd t'pōis vite: et oīa
debita tua p soluas. Et cū h'
orasset deū surgēs de orōne
ait ad eū. Ecce tres ānos tibi
dñs cōcessit in hac vita: tūc
ut ex aīo ad penitentia muer
taris. Et apprehensa manu
eius: eleuauit eū de lectulo
At ille surgens sine aliqua
dilatione: secut' ē eū ad he
mū. Et ubi cōpleti s' tres ā
ni: postea reuocauit eū ad
locū vnde eū assupseāt: iā
nō q' hōiez. s' quasi āgelū
ex hōie deo cōsignās: ita ut
oēs miraretur de cōsuetudine
eius. Cūq' uenissent ad eum
frēs plurimī. statuit eum in

medio: atq; ex ipō sumens
materia. p totā nocte de fū
bus penitētie et cōuersiōis
p duxit ad frēs. Ipō uō ser
monē faciēte. q' dormitāne
paululū frat' ille cepit: et
cōtinuo in pace quieuit. Tūc
facta orōe sup eū: et oīb'
que ad sepultura p'tinet ex
more cōpletis: ad heremū
propere abscedit.

Frept' aut' a nīlū imāne
hūc flūuū pedib' cū sunt: a
quā usq; genua habens.

Alio tpe clausis ostijs fru
trib' q' i superiorib' solaris se
dentibus: ipē ingressus est
ad eos. Et frepter ad p'ncip
locū uoluit q'uis longe posi
tū: intra momentū t'pōis euec
tus est. Nā p'mo adhuc tpe
cōuersiōis sue cū esset in he
mo. et ebdomada ieiunasset:
alut' occisus ei hōiez i deser
to habentē panē et aquam:
q' exhortat' ē eū ut p'pet' abū
q' de celo ei fuerat destinat'.

Alio quoq; tpe demō assis
tens. aurī thesauros plūmōs
quos pharaonis fuisse phibe
bat: ondit ei sub tra diuersos.

Cū respodisse fert' p'z mūi'
Peccata tua tecū sūt i int'itū.

Hec ergo et hys filia plu
rima p eū fecit deus. Sed et
alij nichilomin' fuerūt ante

nos multi pres. quoz digni
no fuit mundus: signa celestia
et pdigia facientes. **Q**uid
ergo miramur. si nos pui ho
mines pua faciamus. clau
dos et cecos curantes: qd
et medici ex arte face pos
sunt. **E**t cu h nobis senex co
pres narraret vnus ex fr
bus nris. qd incredulitate e
oz q dicebatur tediare ce
pit: et p tedio dormitare.
Cuq sopno fuisset oppssus:
vidit p visu libz aureis
lris scriptu in maib semis
copretis ex quo narratio
eius deducta videbat: et
assistente queda claussimi
aspectu viru. canite uene
randu. cu imminatide mag
na sibi dicente. **C**ur non
audis intete q recitant?
Si incredulus dormitas. **N**il
ille ofbat euigilat: et sta
tim nobis secretaus latino
sermone q videat enarrauit.
Pater her. aut vidim? rusti
canu queda accessisse ad of
tiu semis habente uas hare
na plenu: et expectante
donec senex sermone suer
narrationis expleret. **N**os
ergo videtes eu introgn
ulim? psbitez: qd sibi uelit
rusticam? ille stans. et hac
na tenes in uase. **E**t fnd

ad nos semoz dices. **N**o opte
bat quide me o filioli uobis
h pde. ne videam? in dei ope
gloriari? et merces labois nri
pereat: tamen p edificatione
vra et utilitate. qui delonge
uenistis ad nos. no patiare
cia hoc abscondi a uobis: sed
enarto opa dmi: q dignatus
est implere per nos. **T**erra regiois hui? quem
vicino nro colitur: stellis ual
de et ifructuosa fuit: ita ut
si qui semia ex necessitate susce
pit duplicata vix redderet
Permes em quida nasceba
tur in ipis germinu culmis:
et ascendente segete succidebat.
Erat aut agricole loci illius
gentiles. hos nos cu docuisse
mus deu crede. et fide xpi
ape: xpian iam facti ueniut
ad nos. rogantes ut ozem?
deu p segetib eoz. **E**t cu dice
mus eis nos quide oraturus.
Si fide eoz requirit apd deu
q hoc p tpe meatur? illi ex
harena hac q calcab? a nobis.
smus suos replentes obtule
runt nobis: rogantes ut i noie
dmi bndicem?. **E**t ego aio ad
eos. **S**cdm fide vram fiat uo
bis. **T**uc illi aufentes hare
na secu. misuerunt semibus
q semiatu? erat? et sparse
runt p agros suos: et tantu

fructu collegentur qm nulla
 usq potuit egypti terra colli
 gere. Et eo ergo consuetudo e
 eis bis p singlos anos uenire ad
 nos: et eade expete a nobis.
Sed et illud no celabo uos:
 qd michi dñs ad glaz nois su
 i pstitit. Descendera aliqui
 ad ciuitate: et iueni ibi viz
 doctore qdam manicheoz se
 ducentē pplōs. Cū h' habui
 cōflictiū sermōis: s; q; erat
 uersus i nimis et concludē
 eū uerbis nō poterā. ueri
 tus ne auditorū turbe leta
 rent. si ille in uerbis q; supi
 or abscessisset: audietibus
 turbis dixi. Accendite ignē
 plūmū in medio platee: et
 abo intrem i flāma. Si q; nō
 nūm nō fuit adustus: hui
 fides uerā credat. Et cū dix
 issem ualde placuit pplō: et
 cōtinuo ignis accendit' plū
 mus. Tūc ego apphendes eū:
 cepi meū ptrahe ad ignē
 Nō inquit ita: s; unusq; nō
 nūm singulariter igrediat.
 Prim' tu tamē debes itraē:
 qui h' ipm pposuisti. Et ego
 in noie xpi cōsignas memet
 ipm: medias flāmas igres
 sus sū. Ignis uō huc illucq;
 disspgi ac fugē a me penitē
 cepit. Steti in medio ignis
 dimidia se' hora: et i noie

dñi in nullo penitē. Iesus sū.
 Videntes autē ppli cū ingē
 ti ammiratiōe acclamauerūt
 et bñdixerūt deo dicentē:
 mirabilis deus in sanctis su
 is. Ceperūt autē purgē et
 manicheū: ut intrower in
 ignē. At ille reluctā cepit
 et subtrahē se. Tūc cōpre
 hendentes eū turbe here
 rūt eū in medio ignis: et
 statū cūcūdas eū flāma at
 q; aduēt. semiuisti reddi
 dit. Et illū quidē cū dedecō
 ex urbe plus eiecit clamās
 et dicēs: uiuus ardeat se
 ductor ille: me uero assumē
 tes secū. et benedicentes
 dñm. ad eccliam pducunt.
Alio quoq; tpe dū tū seo
 iuxta replā qdā. uidi ibi
 sacrificiē gētilis: et mo ad
 eos. Cur uos cū sitis hoies
 imolatis mutis et insensibili
 bus simulachris. Nōne ec
 iam uos multo magis sine
 sensu estis: qm illi quib;
 imolatis. Adhūc sermōne
 dñs aperuit eis intellectū:
 et relinqtes erroze suū q;
 agebāt secuti s' me: et cre
 diderunt saluatori nōs.
Fuit michi aliqui ortu
 lus monastelo victinus: in
 quo ppter aduentūtes frēs
 olera colere uidebam. Cū dā

autē gentilis ingressus est
nocte: et furatus est olera
Que cū ptulisset ad domū
suā: igni apposuit ut coq
ret. Cūq; tribus horis cō
tinuis ingenti igne sugges
to neq; feruē neq; molliri
aut calefieri aliq̄ten⁹ potu
issent: s; p̄masissent eadē
viriditate qua missa sunt:
et neq; aqua ip̄a quidē le
niter calefieri potuisset
in semetipm regressus ille
qui furatus est. erepta rur
sus de foco olera reportat
ad nos: et p̄sternēs se an
pedes n̄ros. rogare cepit
ut p̄cā sui ueniā meretur.
et fieret xp̄ian⁹. **Q**uā t̄pe
trauit. **A**uidit aut eadem
die hospites uenire ad nos
plūmos fratru: quibus
optuē olera ip̄a p̄ata s̄t.
Gracias ergo refentes do
mino p̄ mirabilib⁹ suis. du
plice leticiā gessim⁹: et p̄
salute hoīs ⁊ p̄ b̄nificijs d̄nis.

De s̄c̄o heleno
Cap. xvj.

Hic et alius vir
s̄c̄us heleni⁹ noīe.
Hic a p̄uētia in
seruicio d̄ni om̄i cōtinen
tia et castissimis institutio
nibus enutritus: ad sum
ma meīta p̄uenēat. Dem
q; cū adhuc puer esset in
moāsterio: si necessari⁹

fussset ignis ut e vicino pete
tur: ardentēs p̄zunas uesti
mēto defebat illeso. **Q**uā
mirātes omēs qui aderant
frēs studiū animi vitēq; ⁊
ac meriti imitū cupiebant.
Hic quodā t̄pe cū solus
esset in h̄mo: desiderū ues
tendi mellis exortū ē. **E**t
cōuersus uidit in saxo fauū
mellis ih̄entem: s; itelligēs
h̄mā h̄at eē fallaciā: cōtinu
o semetipm iarepās ait. **D**is
cede a me deceptrix et ille
cebroza ꝓcupiscētia. **S**criptū
est em̄. **S**p̄ū abulate: et cō
cupiscētiās carnis ne p̄fe
cētis. **E**t statū delinquens
etiā ip̄m locū discessit ⁊ abi
it in desertū: atq; ibi tantū
p̄ carnis ꝓcupiscētia puni
enda ieiunio semetipm ce
pit affligē. **T**ertia autem
septiāna ieiunij sui uidit i
deserto iacē diuersa poma:
et itelligēs dolos h̄mici ait.
Nō māducabo neq; ꝓfigā:
ne frēm meū h̄ est aīam ⁊
meā scandalizē. **S**criptū est
em̄ qz nō cibo solo uiuit h̄o:
s; i om̄i uerbo dei. **C**ūq; et
septi septiāna ieiunasset:
p̄aululū in sopno deduc⁹
est: et ecce āgelus d̄ni asti
tit ei p̄ uisū dicens. **S**urge
iā et que iuencis tibi appo

sita: nichil dubitās uestre. **E**urgens autē vidit aque fontē
 leuibus repletū fluētis? et
 q̄ ripas in circuitu herbis
 quibusdā teneris odoratis
 p̄textus: et accedēs decer-
 pere cepit et edere. silit̄er
 et ex fonte poculū sumere.
Confirmabat autē se nūq̄ in
 om̄i vita sua. tante dulcedi-
 nis aliqd. et tante suauitatis
 hausisse. Inuenit autē ī ip̄o loco
 spelūcā quādā: intra quā
 aliqd̄m requieuit. Et cū
 reficiendi corp̄is t̄mp̄
 et necessitas affuiss̄: p̄ di nichil
 lom̄i grām nichil deerat
 eorū q̄ postebat a d̄no.

Quodā uero t̄p̄e p̄gebat
 ad uisitandos fr̄es icōmodd̄:
 q̄bus etiā q̄ necessaria erant
 ad refectiōne corp̄is defebat.
 Et cū in itinere eorū q̄ porta-
 bat onere grauariet̄: uidit
 eminus onagros trāsire per
 desertū: et exclamauit dīcēs.
 In noīe d̄ni nr̄i ih̄u x̄pi. uen-
 at huc vnus ex uobis: et sus-
 cipiat sarcinā meā. Et ecce
 vnus ex om̄i grege tota cū
 māsuēdīe p̄git ad eum.
 Tūc ille p̄benti se sponte et
 onus ip̄onit. et ip̄e insedit:
 et cū oī uelocitate ab eo ad cel-
 lulas fr̄m q̄ p̄gebat euet̄ est.

Alio rursus t̄p̄e d̄m̄n̄ die:

uenit ad quōdā mōasteriū
 fr̄trū. Et cū uidisset eos
 nō plenā agentes solēpm̄
 tate diei: causā requirit.
Cū autē dixissent ei p̄ eo
 q̄ p̄biter nō adesset. q̄ t̄is
 flumē maneret: p̄t̄ me-
 tū em̄ chocoduzū trāsire nul-
 lus audebat: tūc ille dixit
 eis. Si uultis ego uadam:
 et adducā eū ad uos. Et
 cōtinuo ad ripā fluminis
 p̄git. Ubi cū nomē d̄ni in-
 uocasset. p̄sto fuit belua:
 et que solebat ad eē ad p̄m-
 tē hōm̄: affuit tūc ad ue-
 hiculū: tergo q̄ suo suscipi-
 ens eū cū om̄i metu s̄bier-
 ta usq̄ ad p̄tē ripe ulteri-
 oris euerit. Adh̄t cōtinuo
 helemus p̄biter: et exora-
 re cepit ut ueniret ad
 fr̄es. Erat autē indutus
 viliss̄ et abiectiss̄ indu-
 mēto. **S**up̄ quo mirat̄
 p̄biter: quis autē vn̄ eēt
 uel quid sibi uelit inquirat.
Ubi uero eē agnouit hōrē
 dei: sequi eū ad flumē ce-
 pit. Et cū trāsiret nō t̄
 ueniri nauigū quo trāsire
 posset: tūc abbas helemus
 dixit ad eū. Nichil ueraris
 pater: ego tā nūc p̄abo ue-
 hiculū. Et exclamās uoce
 magna: adesse bestīa iūbz.

Que statim uoce eius affu-
it: ac dorsum suum ad uehicu-
lum placide prebuit. Prior ipse
conscendit: iuuat et presbi-
terum dicens. Ascende nichil
formidans. At ille uisa belu-
a exterritus retrocedere
ac fugere cepit. Omnes autem
qui aderant stupor igens
et metus apprehendit: uide-
tes horem dei choroziello
euentum fluminis alueni trans-
meare. Qui ubi descendit
secum pater in sinu educit
etiam bestiam: dicens ad eam
Melior tibi est mors: quam tot
scelerum et homicidiorum uol-
ui reatu. At ille statim et
corruens expirauit.

Tertea per triduum in monas-
terio permanens sanctus helenus
docebat fratres spirituali doc-
trina: ita ut etiam nonnullorum
cogitationes cordis et secre-
ta consilia proferret in medi-
um: et alium quidem proderet
spiritum fornicationis urgeri:
alium spiritum iracundie: alium uero
cupiditate pecunie: non-
nullos etiam iactantia ac su-
perbie spiritu illudi: alterius uero
mansuetudinis. alterius iusticiae:
alterius etiam patientie tes-
timonium dabat. Et sic utique
ex parte aliorum uicia aliorum
etiam uirtutes exaggerabat:

ad omnes eos profectus mirabi-
liter excolebat. Agnoscentes
uero singuli quique ita agi in-
semetipos ut ille nuntiarent:
corde copulati emendabantur.
Profectus autem ait ad eos.
Preparate olera ad aduentum
frem. Et illis presentibus continuo
supuenerunt fratres. Quibus
honorifice susceptis: ipse con-
tendit ad hemum. Rogabat
autem eum quidam ex fratribus: ut
permittet eum secum degeret in he-
mo. Cumque respondisset ei quod
ue esse negotium. et plurimum la-
boris temptationibus obsistere de-
monum: eo contentiosus iu-
uennis persistebat permittens se-
cundum tolerantium: tantum ut pro-
hiberet copiam consortii sui. Et cum per-
misset: secutus est eum ad he-
mum. Que ille in spelunca sibi
uicina habitare iubet. Tunc
demonum aduolantes per noctem
primam fedis et turpibus eum cogi-
tationibus exagitabat: post hoc
uero etiam uolent irruere et
netare aggrediuntur. Effugi-
ens autem iuuenis et puolans
ad cellulam sancti heleni: quibus
malis urgetur exponit. Tunc
senior consolatus est eum pauca:
et de uirtute fidei ac patientie
comonens statim reuocat ad
speluncam de qua effugerat: et
tamquam sulcum quondam per harenam exte-

De s^o theone. Ca^m. xvij.

cellula uiuens digito suo du-
cens: p^rcepit in noie dⁿⁱ ne
audeat demones statutum
transgredi limitem. Et ita uer-
bi eius uirtute: adoles-
cens p^rmasit de reliq^q secur⁹

Herebatur de eo q^d ipse
adolescens in hemo posit⁹ caeles-
tes sepe p^rcepisset cibos: et fra-
tribus ad se uerentib⁹ cu^m nich-
il habuisset q^d apponeret: assu-
isse queda^m adolescente panes
ei et q^ua necessaria erant defere-
re: eaq^ue cu^m ante spelat^um ei⁹
deposuisset ult⁹ nusq^u oparu-
isse: dixisse uero ei⁹ fr^{es}. bene-
dicamus domnu^m qui p^rauit
nobis mensam in deserto.

Hec et alia pl^urima de s^oz
patru^m uita et c^onsati^onibus
enarras nobis p^r copres. et
cu^m omⁿi affectu iⁿstrues: post
edificati^onis sermone^m introdu-
ces nos in ortulu^m suu^m: osten-
dit nobis arbores palmar^u
alioz^q pomoz^q quas ipse pla-
tulerat: et dicebat. hec mei
hemo plattare rusticanoz^u fi-
des amonuit. Et eni^m uidi eos
tantu^m fide^m habe^{re} ut harena^m
sub nr^{is} uestigijs colligetes
p^r agros suos sp^rergent: et
terra sterile ad totius fecun-
ditatis u^ltent ubertate: pudor iⁿq^u
e si nos iⁿferiores uiciam⁹ iⁿ fide
q^uz fides p^r nos c^osignata est deo.

Quodimus et aliu^m noⁿ
longe ab urbe ad
ca^m p^rte q^ua mittit⁹
ad hemu^m noie the-
one: uirtu^m factu^m int⁹ cellu-
la sua clausa solitariu^m: q^u
phibebat⁹ frigora ams ha-
buisse c^ontinentia: quoz^q ta^m
multas uirtutes facebat.
ut p^rpheta apud illos habet.
C^oueniebat naq^u ad eu^m p^r
singulos dies ifirmoz^q plu-
rima mltitudo: ad quos ille
p^r fenestra manu^m p^rferens
et uniuscui⁹q^ue capiti sup^r i-
pones ac b^endices. eos sanos
ab omⁿi egritudine remitte-
bat. hic eti^{am} epo visu ta^m ho-
norabilis eat tantu^mq^u tuen-
tis gestat iⁿ uultu: ut inter
hoies agelus uideretur: ita
letus oculis et plenus tot^u
us gracie apparebat.

Hic cu^m ante pu^m tep^u fut
c^ospim⁹ nocte latrones sup-
uenissent: aurti se ap^d eu^m
uenturos credentes: oroe
sola ita eos uixit: ut fori-
bus eius affixi. mouere se
omⁿo noⁿ possent. Mane uo^o
cu^m ad eu^m turbe solito uen-
sent et uideret ad ianuas
eius latrones: uolebant
eos igni trade^{re}. At ille reu^l
necessitate xpulsus: unius
solu^mmo locut⁹ est uerbum.

Smite inquit istos abire il-
lesos: alioquin grā a me
fugit scitatu. ppli uo ut au-
dierūt her. cont dice nō au-
dentes: dimiserūt eos. Lat-
nes uero uidentes qd secum
gestū est: abiecta scelerū
uolūtate? p̄tōz maloz
penitētia agentes ad moas-
tela uicina confugiūt: atq;
ibide emendatiōis uite for-
mā modūq; suscipiunt.
Erat aut sup̄dicti uir
eruditus: nō solū egyptio-
rū et grecoz lingua s; etiā
latioz: ut et ab ipō et ab
ipsis qui ei aderāt didicim.
Sed et ipē releuari cupies
et consolari p̄grinatiois
nrē labore: in tabella scri-
bes ad nos grām doctnāq;
sui sermōis ostendit. Erat
aut cibus ei absq; ignis
ope. Dicebat aut qd et noc-
tibus ad hēmū p̄grediēs:
comitatu utetur pluūmo
hēmū bestiariū. Ipē uo hau-
riēs aquā de puteo suo. et
p̄bes eis poculū: obsequio
feratū remunerabat laborez.
huius aut rei manifestū da-
bat iudiciū: qd uestigia
bubaloz capreazq; et ona-
groz circa ei cellulā plu-
ma dephendebantur. **De
sco diosforo. Ca. xviii.**

Uomus et aliū uenēa-
bile p̄zem apud theba-
idem dioscoz nomie
p̄sbyterū: habentē in moas-
tēio suo fere centū moachos
Quē eo tpe quo accedit ad
sac̄menta sumā curā sumāq;
p̄p̄erim adhibē diligentiam:
ne q̄s eoz qui accedit i aliquo
deserat. sc̄iaz maculatā: in-
tantū ut etiā de hys eos omo-
neret q̄ accide p̄ sop̄nia hoib;
solent: ul p̄ fantasias mulier-
bus apparentib;: ul etiā p̄ na-
turalis huōris habūdantiam.
Dicebat ergo. si quidē absq; mu-
lierū fantasias tale aliqd eue-
mat. nō esse p̄am: q̄ genitus
ē humor i corpe ubi p̄ta re-
pleuit receptacula. suis nātē
est ut meatib; egerat: et idō
nō t̄hit ad p̄am. Ubi uero ui-
sus mulierū et blandimēta
carnis occurrūt: in h̄ iā de-
sidiēs aīe et erga huiusmodi
cogitatioēs atq; illecebras
occupate: dari cōfirmabat
iudicia. Debe ergo moachos
aiebat. om̄i gnē a cogitatio-
bus suis repellē huiusmodi
simulachra: nec indulgē oīo
in h̄ delabi suos sensus: nichil
alioquin deferri ab hys qui
sc̄dm carnē uiuūt: q̄nymo si
fici p̄t etiā in eo satis agere
debe: ut p̄ mltā cōtinētiā

ipsam superent habundantia uia
 lem: fluxusq; eius labē. orōis
 ac ieiunij continuatōe restringat.
 Demq; uiebat et hii qui i de
 licijs uiuūt si forte corporis
 sui egritudo deposcat. ab oib;
 q; noxia ēē iudicauerit medic;
 abstinebūt: cur nō multoma
 gis h; moachus faciat. cui aūē
 et spūs sātus expetenda est.

Idm Desco hor. Ca. xix.

Uet alii apud thebaide
 mirabile uirū: notē
 hor. hic millor; moachor; cat
 p;: qui hitu ipō honois uide
 batur angelici nonagita iā
 agēs etatis ānos: barba pro
 lixa et clauitatis canicie splen
 dida: vultu et aspectu ita let;
 ut plus aliqd; habet q; hois
 natā patētur. hic prius in
 ultia hēmo plurimis abstenen
 tie laborib; exercitatus: postre
 mo in vicino urbis moasteū
 istatuit. In adiacentib; autē
 hūmilitatis sue locis. diuisi gnīs
 arbor; siluas ipē plantaria
 ponendo cōseuit: in q; ut
 nobis a plurimis sās p;ibus
 affirmatū est. ante illū adue
 tū nullū oīno uirgultū fuit.
 Ob h; autē platanit hāc siluā:
 ut frēs quos ibi congregare
 cupiebat. nō hērent nātate
 ligni grā longius euagandi:
 habes curā et in h;is q; nāstelo

corpis necessaria s;: s; papu
 e salutis eoz ac fidei. Ipse
 tū cū esset in hēmo herbis
 pascebat et radiab; q;bus
 dā: et her ei dulcia uideba
 t. Aquā ued si qn̄ iueniss;
 bibebat: orōnib; et p;mb;
 occupās omē tempus diei
 et noctis. Ut autē ad ma
 turā puenit etate: appa
 ruit ei angelus dñi in here
 mo p; visu dices. Cris i gē
 tem magnā et multus tibi
 plus crederetur: et erūt p
 te saluanda multa milia
 hom̄. Optoscūq; aut i hac
 uita posu; cūteris ad sa
 lutē: sup; timos pncipatū
 accipies i futurū. Et nichil
 uearis: nūq; em̄ aliqd; dee
 rit tibi eoz q; ad usū cor
 pois p;tinet: quocies hoc
 poposceis a deo. H; cū audis
 set ad uiciora locū p;ex;
 et p;mo solus sub puo tugu
 rio qd; sibi i struxerat hitne
 cepit: olerib; i positis uel
 cens solis. inter dū etiā p;
 cōtinuata ieiunia. Iteas
 p;mo ignorauit. Cū autē
 de hēmo ad h; q; sup; dixim;
 uiciora hitacula accessisset:
 datū ei dimit; grā est. Et
 cū a frīb; oblat; ei codex
 fuisset. q; olim sciens iam
 luteas legere cepit. * * *

Collata est ei et aduersus
demonos virtus: ita ut multi
ex hijs quos urgebat demon
erant ad eum uenti rapentur: p
restantes sumo cum clamore
de meritibus eius. Et et alias
per plumes facit opabat

Congregabat interm
ad eum plume multitudines
moachorum: inter quos etiam
cum nos aduissent uisus no
bis letissimus reddidit. Cumque
salutis nos orasset: moe
sibi solito pedes hospitum
per manus lauit: et do
ce nos ex scripturis que ad edi
ficationem uite ac fidei per
tinet cepit. Erat ei et dore
di gratia a deo collata. Cum ita
que nobis pluma scripturarum
capitula sapienter disseuisset:
rursus ad orationem dantebatur

Conuersatio autem erat ei non
prius corporalis cibum suere:
sed spiritalem christi communionem
accipere. Quia preceptum per
genitum actionem adhortum non
etiam ad reficiendum cepit. Et
ipse tamen sedens nobiscum: nun
quam cessabat aliquid de studiis
spiritualibus commone

Narrabat ergo nobis tunc
aliquid. Scio inquit hodie que
da in hemo per tres annos
anos: nullum supersisse frenum
cibum. Angelus enim dei tertia

quaque die escam ei deferrebat
celestem: et hic ei ab eis h
potus. Et iterum scio huiusmodi
hodie que uenerunt ad eum demo
nes in spe celestis milicie et
habitu angelorum: currus ig
neos agentes plume appa
tu: scilicet magnam aliquam regem
deduceres: usque que a ceteris
ut rex haberi uidebat. Dice
bat ad illum qui hunc uidebat.
Implesti omnia o homo: super
est ut adores me: et tunc
ra te ut helya. Sed moach
hunc audies: dicebat in corde su
o. Quid est hoc quod dicit? Ego
cotidie saluatore qui est rex
meus adoro: hic si ille esset
quod a me posset: quod indefi
niter me faceret sciret. Et
post hec respondit ad ipsum. Ego
homo meum regem quem cotidie
sine intermissione adoro: tu
autem fallax. non es rex meus.
Et continuo inquit ad hec
uiba nusquam comparuit. De
hunc ille quasi de alio nobis
narras: sua gesta sub al
terius persona medorabat. Pa
tres tamen qui aderant ipsi no
bis confirmabant: quod ipse esset
quod hunc uidisset et audisset.

Erat enim hic magnificus
pater: qui inter cetera bona
etiam hoc prestabat aduenie
ntibus fratribus et cum ipso habitare

uolentibus. faciebat uocari fratres qui secū erāt: et in vna die aduenienti frī cellula edificabat. Et eāt in hoc ope magna alacritas firmo: unoquoq; eoz festinate late res iuehere aut lutū porrigē. aut aquā ifundē: aut ligna deferre. Vbi uō p̄fā finisset: ip̄e eā om̄ib; utensilibus uel necessarijs istructā fratri tradēbat. Hic aliquñ tū falsus quidā frat̄ ad se uenisset. et ut uidetur nudus uestimēta sua occultasset: arguit eū corā om̄ib; et in mediū q̄ occultauerat p̄tulit. Quo facto p̄tinuerūt omēs: ut de reliquo nemo i audet eū fallē. Tanta eāt in eo virtus animi. et tanta dīne gr̄ie magnitudo: quā abstīnētie labore et fidei puritate q̄suerat. Multitudines autē fr̄m cū ip̄o posite tanta gr̄ia erat replete: ut cū ad ecclēsiā conuēnerēt: chorū āglōz uestib; ac mētib; resplenderet: ad imitacōē virtū celestū v̄nis et laudibus dei pugiles videntur.

De ciuitate oxirintho Ca. xx.

Quinn̄ aut et ad ciuitate quāda thebandis oxirinthū: i qua tanta

religionis deprehendim; bōa: ut ea nemo digne sufficiat enarrare. Nepletā nāq; eā moachis intrinsec; vidim;: et extrinsec; om̄i pte circumdatā. Edes publice si que in ea fuerāt et tepla superstitionis antiquę: habitacōēs nūc erat moachoz: et p̄ totā ciuitate multo plura moasteia q̄ dom; videbatur. Et aut in ipsa urbe q̄ eā ampla ualde et populosa. duodecī ecclē: in q̄b; publicus agit; ppli conuēt;: exceptis mōstēns i quibus p̄ singula. orōnū dom; s̄. S; nec porte ip̄e n̄ turres ciuitatis. aut ullus oīno āgulus ei; moachoz habitacōib; uacat: quiq; p̄ omēs pte ciuitatis die ac nocte v̄nos et laudes deo referētes urbē totā q̄ vna dī ecclēsiā faciūt. Null; em̄ ibi tuent; aut hēticus aut pagan;: s; omēs ciues xpi am omēs catholici s̄: ut nichil oīno differat si ep̄t in platea orōem aut i ecclēsiā indicat. Ip̄i quoq; magistr; et principales ciuitatis et reliqui ciues studiose p̄ singulas portas statuūt qui obseruet;: ut sicubi ap̄pauert pegrin; aut paup

certatum ad eum qui potius pauperitatem adductus: que sunt necessaria consequatur.

De hijs autem que erga nos ab ipis populis gesta sunt: videntibus transire per civitatem suam et velut angelis occurrere tibi: atque honore deferentibus quomodo enarrare? aut de ipis moachis et virgibus quantum invidere multitudines ut super dixerim? in illa urbe habentur. Requiritur enim nos a sancto episcopo loci illius: viginti milia virginum et decem milia monachorum mihi haberi copiam. **E**t omni affectu erga nos et honore que exhibebant nobis exponere non sermo sufficit: neque uerba permittit: quomodo pallia nostra scandent? unoque nos sibi rapiere et ad se abducere cupiunt. Vidi enim quosque ibi plurimos sanctorum patrum diuitias dei gratias habentes: alios in verbo dei: alios in abstinentia: alios in signis et virtutibus ministrantes.

De sancto serapione. Cap. xxj.

Quodam et alium quedam presbiterum in regione arsinoyce nomine serapionem multorum monasteriorum premissis: sub cuius cura plura et dispersa monasteria que decem milium monachorum habent: que omnes

ex laboribus propriis quos proprie messis tempore mercede manuum conquirebat: parte plurima ad superditiuam premissis deferentes: in usus pauperum destinabat. Hoc autem moris erat non solum ipsi sed et omnibus pene egyptiis monachis: ut messis tempore se collocarent ad metendum operam suam: atque ex eadem mercede octogenos unusquisque modios frumenti plus minusve conquirat: et horum parte plurima pauperum usibus offerat: unde non solum regionis ipsius indigentes alantur: sed ad alexandriam naues frumento onuste digunt: uel in carcerem conclusis: uel reliquis peregrinis atque egenis progande. Neque enim intra sufficiunt pauperes: que possint misericordie eorum fructus et largitatis assumere.

Quodam autem et in regionibus mepheos et babilonis inueniuntur multitudines monachorum: apud que diuitias virtutum gratias et morum ornamenta asperimus. Ibi autem tradunt esse loca illa in quibus ioseph fertur recondisse frumenta: que et thesauros ioseph uocant: alij uero pyramides quas dicunt ipsas esse in quibus frumenta tunc aggregata sunt.

De sancto apollonio. Cap. xxij.

Tandebat seniores fu
 isse quēda psecutio
 nis tpe nocte appol
 lomū. Qui cū vitā mag
 nificā egisset int' frēs: etiā
 diacon' ordinat' est. Tēpo
 re ergo psecutiōis erat ei
 studiu' singulos q'sq' circue
 frēs: et cohortā eos ad mī
 ririū. Cūq' fuisset etiā ipse
 cōprehens' et in carcerē trus'
 gentiliū plūmū tūq' insultā
 tes uēiebāt ad eū: et ūbis blas
 phemis et ip'sis ofutabāt. Int'
 quos fuit q'dā filemō nomīe
 chozula famosissim': et omī
 pplō amabilis. Cū cū mltis
 eū fatiguet' hūis: ipiū et
 scelestū et seductore uocāz'
 mltōzq' mortaliū deceptorē:
 dignūq' eē ab oīb' odio haberi.
 Cū h' et mltā alia adū's eū
 gūozā loqret': rēdit ei ap
 pollom'. *M*isecat' tibi dñs fi
 li mi: et nichil tibi hoz q' lo
 cut' es reputet ad pām. *H'*
 cū audisset philemon. corde
 cōpūct' ē: vīnq' ūboz e' sup
 hūmū more in sua mēte p
 sensit. in tantū ut se xpianū
 repente fatētur. Et inde sta
 tim puolat ad tribunal iu
 dicis atq' i' cōspū tot' ppli
 pclamās: nūste iquit agis
 o iudex niquitatis? viros re
 ligiosos et deo amabiles pu

niens: nichil mali xpianū
 faciūt uel docēt. At ille h' au
 diēs. pmo quidā putabat ut
 pote loci illi' hōiez iocā aliqd
 pponē: s' cū vidisset h' eū scio
 psecptem et cū omī astātia
 asserentē: dixit ad eū. *I*nfa
 mis o filemō: et mente cap
 tus es subito. At ille dixit.
*E*go nō infamo? s' tu iustis
 sim' atq' iustissim' iudex
 es: qui tot iustos iniuste pe
 rimis viros. Ego em xpian'
 sum: qd' est gen' optimū ho
 minū. Tūc ille corā pplō cep'
 eū pmo plūmīs blādmēt'
 reuocare uelle: i id qd' eum
 nouerat. S' ubi imobilem
 vidit: oīa itendit in eū ge
 nera tormētōz. *C*ognito
 uēō q' ex ūbis appollom' h'
 fuēt pmutatio: correptū
 etiā appollomū gūozibus
 subdit tormētis: et decep
 toris i eū crimen exaggeat.
*A*ppollom' uō dixit ad eum.
*U*tinā et tu iudex et omēs
 q' assistūt et audiūt me: hūc
 meū que diās errore decep
 tionēq' seqremini. At ille v
 bi h' audiuit: et ipm et file
 mone ignib' tradi i' spū
 ppli iussit. Illi uō postq' igres
 si s' flāmās: b'is appollom'
 cūctis audientib' clamabat
 ad dñm dicēs. *N*ō trada' dñe

bestiis animas offeretes tibi: sed ostende nobis euidens salutare tuum. Igitur ubi her in auditu populi et iudicis ad domum locutus est apollonius: repente nubes repleta rore circumdedit unum: et flamas accensi ignis extitit. Super quo stupefacti et iudex et populus: una uoce omnes clamare ceperunt. **Magnus et unus deus christianorum solus.**

Sed hec cum fuissent profecto alexandrie nunciata semet ipso truculentior redditur: et electis quibusdam de officio suo crudelissimis et seuisissimis. non tam hominum quam bestiarum mittit et iubet: quo et ipsum iudicem qui mirabilibus diuinis crediderat: et eos per quos uirtus dei apparuerat uictos alexandria adducunt. Igitur cum adducunt omnes uicti per affuit gratia dei tuba: et cepit apollonius eos qui uictos ducebat fide dei docere. Quisquam cum domini misericordia credidisset: et fide dei tota cordis firmitate receperissent: semetipsos cum hijs quos exhibere uenerat uictos offerunt iudici: et christianos se esse per se profitentur.

Quos cum profectus in fide dominum pertinaces et immobiles prouidisset: uniuersos praeiubet in profundum maris demergi. ignorans ipseus quid ageret: hoc enim scis non moris. sed baptismus fuit. Sed horum corpora dei sine dubio prouidentia. integra illibataque manserunt. unda reportantur ad litus: quae ab hijs qui obsequij causa simul uenerat suscepta ac reuocata: sub una sepulchri domicalio collocata sunt: a quibus usque ad presentis temporis uirtutes multe et signa miranda omnibus consumantur. Sed et uota omnium atque orationes suscipiuntur ab eis. et cum fructu petitiones implentur. quo etiam et nos dignatus est dominus adducere: et uota uestra orationesque complere.

De loco nitrie. Cap. xxiiij.

Ummant et ad nitrie fumosissimum Tomibus egypti monasterij locum: qui quod dragum fere milibus abest ab alexandria: ex nomine uia adiacetis in quo mtrum colligitur: nitrie uocabulum trahens: perspicere hoc credo iam tunc diuina prouidentia quod illis locis per hominum transiit nitro sordes abluende essent

et abolende. In hoc igitur loco
 quingenta fere aut non multo
 minus cernuntur vicina sibi et
 sub vno posita tabernacula
 in quibus aliqui plures simul
 aliqui pauci nonnulli etiam sin-
 gulares habitant: et maiori-
 bus quidem diuisi aut ac-
 tate ac caritate ualde iuncti
 et inseparabiles manent. Hinc
 ergo cum appropinquarem loco
 ubi pegrinos fratres aduenire
 senserunt: continuo uelut exa-
 men apud singuli quique ex su-
 is cellulis prouit: atque in obui-
 am nobis leto cursum et festi-
 ua alacritate ostendunt: por-
 tantes secum quod plurimum ipsorum
 urceos aque et panes: sed
 quod propheta corripit: quod dicitur:
 quod non existis filiis israel in
 obuiam cum pane et aqua. Tunc
 demum susceptos nos addu-
 cunt primo cum psalmus ad eade-
 m: pedes lauant: ac singuli
 quique linteis quibus uteban-
 tur abstergunt quasi uel labo-
 rem leuantes: re autem uera
 uite humane erumpnas mistici-
 traditionibus abluentes. Ad
 ergo nunc de humanitate eorum
 quod de officiis: quod de caritate lo-
 quar: cum omnes gestarent nos
 ad sua quique introduce cellu-
 la: et non ea solum que hospitalita-
 ti debentur expleverunt: sed et super

de humanitate qua ipsi polle-
 bat docere: aut de mansuetu-
 dine aut alijs huiusmodi
 bonis que apud illos uelut ad
 hoc ipsum de seculo segregatus
 diuisa quidem gratia: uita tamen
 eademque doctrina discunt.
 Nusquam uidemus sic florem carita-
 tem: nusquam uidemus sic o-
 pus feruere misericordie:
 et studium hospitalitatis im-
 pleri. Scripturarum uero medi-
 tationes diuinarum et intel-
 tus atque scientie diuine nus-
 quam tam euidentis exercitium: ut
 singulos pene eorum orato-
 res credas in diuina esse sa-
 pientia.

De loco cellie. Cap. xxiii.

Post hunc uero alius
 est locus in deser-
 to interiore. derem
 fere ab hoc miliaibus distans.
 Que locum per multitudinem dis-
 parum in hemis cellularum:
 cellia nominauerunt. Ad hunc
 locum hi qui prius fuerunt
 ibant: et secretiore iam de-
 positis rudimentis ducere
 uolunt uita secedunt. Here-
 mus enim est uasta: ac cel-
 lule tanto inter se spatio
 distantes: ut neque in conspec-
 tu sibi uicem neque in uocis
 auditu sint posite. Singuli
 per cellulas commanent. Silen-
 tium ingens et quies magna

est int' eos. Die tantū sabba
ti et dñica i vni ad eccliaz
conueniunt: et ibi semetipō
iūtem tāq̄ celo redditos
vident. Si quis forte i co
uentu illo defueit. itelli
gūt statū eū corpis aliq̄
ineq̄litate detentū: et ad
visitandū eū nō omēs q̄
dem simul. diuisis tñ tpi
bus abeūt: portātes scā
vnusq̄sq̄ si quid apud se ē
qd̄ ergo possit gratū vide
ri. Nā uēo ob causa nul
lus audet pximi sui obt̄
bare silentiū: nisi q̄s forte
possit in uerbo istruē. et
uelut athletas i agone
positos sermōis osolatio
ne purge. Multi ipōzū
a tribus et q̄tuor milia
bus ad eccliaz conueniunt.
Et cū longo a semetipō
spatio habitatiōis eozū
cellule dirimātur: cautā
tāta i eis est. et tāto int'
semetipōs et erga omēs
frēs constrigūtur affcū:
ut i amiratiōe et exēplo
sint om̄ib. Unde et si q̄s
forte uolueit habitare cū
eis: ubi itellererit vnus
q̄sq̄ cellā suā offert. *De s̄cō*
Amonio. *Ca. xxv.*
Idm̄ quēda apd'
eos ueneabilem

prēm amonū noīe: vniū in
que deus omēm pleitudinē
spiritaliū contulerat grāz.
Cautatis i eo grāz cū vidēs:
nichil tale usq̄ vtdisse te di
ceres. Sed si hūilitate cōsi
derares: longe eū in hoc
dono potentiorē ceteris esti
mares. Et rursus si paciē
tiā si māsuēdiem si benigni
tate: in singulis eū vir
tutibus ita p̄cellē iudicā:
ut qd̄ cū p̄ferri debeat ig
nozares. Donū uēo sapie
tie et scientie ei contulerat
dñs: ut nullū uēo ex oib̄
patribus ita penetrasse
aulas totū scientie credēs.
S̄ nec ita aliquē receptū
esse intra cubiculū sapien
tie dei. omēs q̄ eū viderāt
fatebātur. Huius erat duo
fratres: eusebius et euthe
mius. Nā dioscor' q̄ maior
nati i eis fuēat: ad episcō
patus officū raptus est.
Hij ergo frēs erāt: et nō
solū carne. S̄ etiā vita ut
p̄ istitutiōe: et tota animi
virtute germā. Qui oēs
s̄l' eos qui in illis locis ha
bitabāt frēs. tāq̄ si m̄tē
foueat filios suos. ita vni
q̄sq̄ istruētes cōsolabant:
et docentes ad sumā p̄fec
tiōēz mtebātur educere.

Didim⁹ ergo sup⁹ dictū hōis
 dei amoniū habentē moas-
 teriū inter eos muro circū-
 datū: qd̄ in illis locis ex la-
 teribus crudis fieri facler
 solet: aplū et oibus necessa-
 rijs instructū in quo etiam
 puteum ip̄e foderat.

Quoniam autē quidā frat̄
 saluari apud eos uolens a-
 dit eūdem amoniū: iterro-
 gās sicubi eēt cellula uacā
 in qua habitare posset. Tūc
 ille. Ego inquit req̄rā: sed
 donec inueniā hic esto i mo-
 nasterio: ego em̄ iā nūc eg-
 dior ut requirā. Et relin-
 quens ei oīa p̄t̄ cū moaste-
 rio: ip̄e p̄cul ab eo loco p̄-
 puissiaz cellulā repperit at-
 q̄ i ea se cōstituit: fr̄s qui
 nup̄ aduenerat nec itellige-
 ti ex itegro cū oib⁹ q̄ in eo
 fuerūt cessit moasteio. Sed
 et si plures fuissent qui for-
 te uerent ad eos qui salua-
 ri cuperēt: sup̄ dicti vni
 fratrib⁹ cōgregatis oib⁹
 cū alacritate iuuatib⁹ sub
 die vna moasteiū cōstruebat:
 et cū singulis quibus exple-
 uisset moasteiū. iuitabat^r
 hī qui ibi māsurū erāt ad
 eadē q̄ refectōis grā
Quibus mibi occupatis v-
 nisq̄q̄ fratz de cellulis

suis p̄ferētes q̄ necessaria
 erāt. Singulorū nouas cellu-
 las cōstruebat: ita ut ex cō-
 solatiōe ciuitatis nichil oī-
 no uel utensiliū. ul̄ q̄ ad
 victū requirūtur deesset:
 et māifesta fiet vniuscū-
 q̄ oblatio. Regressi ergo
 ad uespam hī q̄bus cellu-
 le fuerāt p̄parate iueme-
 bāt posita omnia q̄ ad usū
 erāt necessaria: et ita in-
 structa habitacula: ut ni-
 chīl p̄sus deesse p̄spicent.

De s̄o didimo. Ca. xxvi.

Quoniam inter eos q̄
 dā ex semoib⁹ bīz
 bonū noīe didimū: in quo
 multa eāt grā d̄m: quam
 in eo etiā vultus ip̄i mdi-
 cabat. Hic scorpiones et
 cornutas bestias q̄s teras-
 tes uocāt et āgues: q̄ in
 illis locis post feruore so-
 lis acerrimū habet: tamq̄
 terre q̄sdā uermiculos pe-
 dibus cōcalcabat. et ita ex-
 tiguebat: ut nichil oīno
 ab hī mali patēt. **De s̄o**

De s̄o cromio. Ca. xxvii.

Quoniam apud eos et alium
 s̄ime atiq̄tatis pa-
 trem cromū noīe: i senectu-
 te bona et p̄fecta etate du-
 rantē. Centū nāq̄et d̄cē
 etatis sue ānos agebat.

ex discipulis bti anthony su-
perat adhuc: cuius inter
ceteras animi virtutes hu-
militatis gratiam vidimus.

E De s^o origene. *Capitulum xxviii*
Hic autem et alii ad-
huc ex discipulis
anthony origenis nomine:
vir p^onia magnificus et
s^ome prudentie. Cui nar-
ratio et sermo de virtuti-
bus optimi magistri h^ois d^o
edificabat audientes omnes
et inflamabat uehementi:
ita ut oculis cerni que ab
eo narrabantur putares.

U De s^o euagr^o. *C. xxix*
Idem ibi et sapien-
tissimū virū ac p^o
omnia mirabile euagrū
noie. Cui int^o ceteras ani-
mi virtutes. tanta accessit
est gratia discernendo
spirituū et purgatozū:
sicut ap^olus dicit: ut null^o
alius putaretur ex patrib^o
ad tantā spūaliū et s^oblimi-
ū rerū sciētā puenisse. Cui
p^onis rebus ipis et exprime-
tis et qd^o ē sup^o omnia p^o gra-
tia dei magna collata fu-
erit itelligētia? accessit et
hoc ut multo tpe instruct^o
fuerit a b^o machario: que
famosissimū in dei gr^oa
signisq^o et virtutib^o isigne

fuisse omnibus notū est. Hic
ergo euagrūus t^oredibilis e-
rat abstinentie. Sup^o omnia ta-
mē monebat fr^os: si q^o for-
te studiū gereret ul^o hūili-
andi corpis. ul^o fantasias
ab eo demonū repellendi:
ne in bibenda aqua largi-
ori mēsurā uteret. Dice-
bat em̄. qz si aqua multa
corpus ifundatur? maior^o
fantasias generat: et lar-
giora receptacula demonib^o
p^obet. Sed et multa alia de
abstinentia summa cū delibe-
ratione docebat. Ipe tū non
solū aqua p^ossie utebatur:
s^o et a pane penit^o abstine-
bat. Illi u^o qui in illis locis
morabatur fr^os. pane solo
et sale contenti erāt. Et in
illa omni multitudine virū ue-
nires aliquē qui oleo salte
utetur? plures autē i eis
nec iacentes somnū sed sta-
tes: et ut ita dicā in medi-
tatione diuinorum u^oboz
positi capiebāt. *De s^o arno*

Inciū ne. *Capitulum xxx*
sane habitatiois mōs-
terior^o q^o s^o in m^ota:
sumū tradebat amonem
quēda. Cui^o aūz cū exisset
a corpe. vidit ferri ad celū
scūs anthony: sicut refert
scriptura illa q^o vitā describit

ille. Ego inquit iponā asino
meo pondus. qđ tu camelom
o onerosū dīas: et merita
hoīs dei faciēt qđ ipossibile
est. esse possibile. Et ita ipo
sitiū doliū asino. puexit us
qđ ad mōasteriū hoīs dei:
ita ut nec sentiret asinus
si aliqđ oneris portaret. **U**
ubi vidit amon bñfeast
īquit in asino deferēs do
liū: college ēi tu mortuū
est camelus. Et regressū
tūerit ita gestū: ut pōyē
rat filiū dei. Ded et ml
ta alia pēū dñs signa of
tendit. Nā et fluitū nullū
cū trāsire uellet et exuere
se erubescēt: subito ī alte
rā ripā trāslat⁹ dīat⁹. **U**
aut āthom⁹ ī sumā amia
tiōē vite ei⁹ īstitutiōē: atq;
animi v̄tutes hūisse mēora?

De s̄o benone. Ca. xxxi.
U Idm⁹ et aliū sene
māuetudīe omē
hoīs p̄cellētē benō no
mine: de quo assēbat fr̄s
qui cū ipō erāt. qđ neq; iu
ramētū neq; mendaciū ex
ore eius p̄fessit: neq; ull⁹
hoīm watū vidit eī ali
qn. aut sermōne sup̄flūū
otiosūq; p̄fētē: sed eāt
vita ei⁹ ī sumo silentio.
moresq; trāquillī: ī p̄ oīa

qđ angelici ordmīs vir: hūili
tatis quoq; īmensē. et in oīb;
p̄ nichilo semetipm̄ ducens
Demq; multū nobis rogātū
bus ut aliqū sermōne ab eo
edificatiōis audirēm⁹. vir
ipetire potuim⁹: ut pauca
nobis de māuetudīe loq̄ret.
Hic aliqn. cū bestia q̄ yppotam⁹
rus appellat⁹. regiōne sibi pri
mā uastaret: rogatus ab
agricolis uenit ad locū. Et
cū imane beluā p̄uidisset:
ait ad eā p̄cipio tibi in noīe
ihū xpī: ne ultra uastes hāc
terrā. Tūc illa quasi āgelo
p̄septe effugata: nusq; oī
no cōparuit. Sili mō etiam
chorodullū ab eo alio tpe fu
gatū p̄hibet. **De s̄o ysidoro. Ca.**

U Idm⁹ et apd̄ the xxxij
baida. etia ysidori no
mīatissimū mōasteri
um: amplissimīs spacijs cir
cūseptū. muroq; circūdatū:
mille in quo habitātib⁹ viris.
larga p̄bebāt⁹ habitacula:
itr̄m̄sec⁹ putei plures. orti
irrigiū: om̄q; pomoz ar
borūq; paradisi et q̄cūq; neces
saria usibus erat. sufficient
vino habūdant p̄uisa: obh
ut nulli mōachoz ī tr̄m̄sec⁹
hītantū. necessitas ulla fi
eret exendi foras. ad aliqđ
req̄rendū. Senioz qđā vir

gravius et de primis electus ad
 ianuam sedens hoc habebat offi-
 cium: ut aduentantes ea lege
 suscipet. quo ingressi ultra
 non exeat. Si ergo semel in-
 gredi placuit: stat immobi-
 lis lex. Sed quod est amabili-
 us? ingressu non iam necessitas
 legis: sed vite beatitudo retinetur
 et perfectio. Hic ergo semor
 ianua ubi ipse commanet ad-
 hentem sibi habet hospitalem
 cellula: in qua aduentantes
 hospitio recipiat: et omni hu-
 manitate refoueat. Ut ergo
 et nos ab eo suscepti sumus?
 utroendi nobis quidem copia
 nulla fuit: ab ipso tamen didicimus
 quod institutionum beatitudo gereret
 iter secus. Duos aiebat esse so-
 los seniores viros. quibus per-
 missa est ingrediendi egredi-
 endique libertas: qui opera fra-
 trum dispensaret et que ne-
 cessaria se inferre curarent?
 ceteros vero ita esse in silentio
 et quiete orationibus et religiosis
 studiis operam dantes: ut omnes
 signa faciant. Et quod uel omni in-
 visibili signum sit: nullus eorum
 egritudine incurrit cuiusquam
 firmitatis: sed cum unicuique vi-
 te finis affuerit: omnimodis pro-
 nosces et idcirco ceteris fratribus
 suis atque omnibus ualedicens.
 Ad hunc ipsum et cubas spiritum letus

emittit. **De sancto ananias. Cap. xxxiiij**

Abbas syrus aliquando et
 ysaias et paulus:
 uiderunt sibi uicem
 ad ripam fluminis. Erat autem
 isti iusti sume abstinencie et
 totius religionis. In peregrinatione
 visitare sancti quedam virum
 nomine ananias. Abibat autem motus
 terram ad quod ibat mansione.
 Cum ergo uellet transire flu-
 uium. nec esset copia transire
 audi: autem ad semetipsos.
 Petam? a domino gratiam ut tue-
 mam? ne impediat nobis
 boni operis iter. Et conuersi
 ad abbatem syrum? tu autem
 precipue pete a domino: sancti
 audiri te. quia prestat tibi que
 petes. At ille cohortatur et
 a ipso secum genua curuare
 in oratione: prostrauerunt se in
 facie coram domino. Et cum im-
 pleta oratione surrexissent?
 eorum uidebat appellari nauigium
 ad ripam fluminis: ad iter quod
 acturi erant expeditum. Hoc
 ascendentes. aduersum fluminis
 cursu ita uelociter ferri
 ceperunt: ut intra horam
 unam totius itineris quod ac-
 turi erant per triduum. officio
 uel spatium. Cuius applicatis
 sent ad terram: ysaias ait do-
 minus? ondit michi uinum ad
 que speram? occurrente

nobis: et vniuersi q̄ n̄m se
creta cordis apiente. Sed et
paulus ait. Et michi dñs
ostendit: q̄ post tridū eū
educat de hoc mūdo. Cum
ergo iter qd̄ duat ad mōa
steriū de flumē mōde ce
pisset. p̄gressiq̄ essent pau
lulū. occurrit eis vir sup̄
dictus ad quē visitandū p̄
gebāt: et salutās eos dix
it. **B**ndictus dñs qui uos
michi et nūc i corpe: et
ante iā ostedit i spū. Et
tūc cepit de vniuersiūsq̄
mentis q̄ habebāt ap̄d deū
atq̄ actibus mēozare. **C**ū
paulus ait. **C**ū et nob̄
dñs ostendit. q̄ post tridu
um te de hoc mūdo assuat
petm̄ a te ut etiā nob̄
de tuis virtutib⁹ et actib⁹
q̄b⁹ deo placuisti enarrē:
nec uēaris iactatīe notā.
Abscessur⁹ em̄ de h̄ mūdo:
ad imitatioē postēis ges
toz tuoz mēozā dereli
quus. **T**ūc ille nichil m̄q̄
maḡnū fecisse me memi
ni: h̄ tamē custodiū ex
quo nomē saluatoris nr̄i i
p̄secutioē cōfessus sū. ne p̄
cōfessionē uēitatis mēda
tū de ore meo p̄cedēt: ne
q̄ post amozē celestū ter
renū aliqd̄ amare. Sed n̄

grā dñi in hys defuit michi.
Nūq̄ em̄ me fecit egere aliq̄
terrenū: omēm quē desiderā
ui abū. āgeloz michi defens
misterio. **N**il eoz occultauit
a me dñs: q̄ gerūt in terrā.
Nūq̄ defuit cordi meo lux e
ius: p̄ quā suscitatus sopnū
corpis nō requirem: deside
riū semp̄ habēs videndi eū.
Sed et āgelū suū assistere
michi semp̄ fecit: edocentē
me de singulis quibusq̄ vir
tutib⁹ mūdi. lux mentis mee
nūq̄ exticta est. **O**mē quod
peti a dño: sine moza cōseca
tus sū. **O**stendit michi fixq̄
ter multitudines āgelozū
assistentiū sibi. **V**idi cetū
iustoz: cōgregatioēs mar
tirū: mōachoz cōmuent⁹:
om̄q̄ scoz eoz dūtaxat: q̄
opus nō ē aliud. n̄ laudare
sp̄ et bndice deū in simplia
tate cordis et fide. **V**idi etō
trūo sathā et āgelos ei⁹
eteris ignib⁹ tradi: rur̄
vidi iustos eterna letitia
p̄frui. **C**ūq̄ hec et alia ml̄
ta similia hys p̄ totū tridu
ū narrasset eis: tradidit n̄
spū. **E**t cōtinuo vidētib⁹
ip̄is. ab āgelis suscipitur ei⁹
aīa atq̄ ad celos fert⁹: ita
ut uocē ynoz audiret etiā
ip̄i: q̄b⁹ vna cū āgelis aīa ei⁹

De s^o amone. Ca^m. xxxiiij.

abcedens. deū collaudabat.

Udm⁹ autē in theba
ida etiā aliū virū
noīe amone p^rem
trū milū arat⁹ moachoz.
qui tabenensi appellat⁹ i
gentis abstinerē viros: q^b
usus est indiu collobijs qua
si sacris lineis. et pelle cofec
ta a collo post et latus desca
dente contegi. cucullis etiā
caput operie. et maxie cū
ad abū uentū fuerit. eisq³
etiā faciē uelare: ne aliū
aliū p^raus abū sumentē de
p^rhendat. Est autē eis i capi
endo abū sumū silentium:
ita ut ne putetur eē in eo
loco aliq^s homⁱ ubi sedent
ad mensas. Et omīs eoz au
satio ita est in multitudine
posita. qⁱ esset in solitudine:
dū ita latet vniuscuiq³ ab
stinētia. ut ab alio dephedi
nō possit. Sedet ergo ad me
sam. et timentes magis q^m su
mentes abū: ut nec de suis
se mensis. nec tū uentri sa
tisfecisse videat. Quoz q³
pe est cōtinēte virt⁹: absti
nē ab hys que in oculis ha
bentur et in maib⁹.

**De s^o pau
Dit lo s^o p^ripia. Ca^m. xxxv.**

Aquidā inter discipu
los athoni paul⁹
noīe: agnomēto simplice h⁹

mitū uersatiōis sue hui⁹
mōi habuit. Cū vxorē suā
oculis cū adultero cubante
vidisset: nulli q^dq³ dicens:
egressus est domū: et mesi
tia animi tactus. i hēmū
semetipm dedit. Vbi cum
anxius oberraret. ad mōs
teriū puenit athoni: ibi
q³ ex loci amentate et op^r
tunitate consiliū capit. Cū
q³ adisset athoniū ut iter
ab eo salutis iquirēt: ille
itruens hōiez simplicis na
ture esse: respondit ei ita
demū eū posse salua⁹ si hys
q^a se dicerēt obediret. Cū
illo omīa q³ sibi p^rapet:
se facturū eē p^rospondit.
Et ergo p^rmissioez ei⁹ p^rba
ret athoni⁹: ante fores cel
le stanti dixit. Hic inquit
exspecta me ozas. donec e
grediar. Et ingressus atho
nius: mansit itru⁹ p^r to
tā diē. et p^r totā noctem.
Per fenestrā tū ex ocul
to frequentius respiciēs. vi
debat eū indefinēt ozante:
et nusq³ penitus moueri sed
stare in estu diē et roze noc
tis: et ita eē mandati mēo
re. ut ne parū quidē de lo
co mouētur. Egressus autē
diē postera athoni⁹. i⁹strue
eū et docē de singulis cepit.

quō ope manū solitudinem
solaretur. et digitis quidem
corpis opus carnale: cogita
tione uero mētis. et cū inten
tione oparetur q̄ dei s̄. Cibi
quoq; i uespam eū sumē pre
cipit: s̄ obseruare ne uq̄ usq;
ad satietate ueniret. et papu
e in potu? cōfirmās nō mi
nus p̄ aque habūdātia fim
tasias aīe fieri: q̄ p̄ unū ca
lorem corpis itresce. Et ubi
plene eū qualiter se i singu
lis agere debet iuravit: i
mano ei. h̄ est in tribus a se
miliarib; cellula s̄stituit: ibi
q̄ exercere q̄ didicēat iubet.
Ipe tū frequēter uisitans ḡ
tulabat: dephēdes eū in
hys q̄ sibi tradita fuerāt.
tota uero h̄e s̄ sollicitudine p̄ma
Quadā aut die **U**enit
cū uēssent ad s̄m antho
nū frēs magni q̄dē et p̄
fecti uiri: accidit etiā pau
lū adesse p̄ter eū eis. Et
cū sermo de p̄fudis rebū
et mistias habet: cūq; de
p̄phetis et de saluatoe plu
rima tractaret: paulus
ex simplicitate cū introgat.
si x̄ps p̄rius fuerat an p̄phē
Dūs uero athom̄ cū p̄ eo
q̄ tā absurde itrogauēat
q̄ erubiūssēt: blando mo
tu ut erga simplices sole

bat. silere atq; abire iubet. Ille
q̄ omē q̄d cūq; ab eo dictū fu
isset: tāq; p̄ceptū dei serua
re iustituerat: abcedēs ad cel
lam suā tāq; mandato accep
to. silentiū gere iustituit. nec
ōmō aliquid loqui. **C**ū
cōpēssēt athom̄: mirū ce
pit. unde illi hęc obseruātia
placuisse: quā a se sciebat
nō esse mandatā. Cūq; iussis
set eū loqui. et cur siluerit
idicāret: dixit ei paulus. Tu
p̄ dixisti michi: ut nō s̄ file
re. Et obstupefactus athom̄
ita ab eo sermonē quē ille
negligent̄ ptulerit obser
uatiū: omēs iquit nobis iste cō
depnat. Cū em̄ nos de celo
nobis nō audiam; loquēte:
ab isto q̄liscūq; sermo qui ex
ore nō cecidit obseruat.
Multa tñ et beūs athom̄
docē eū de obia uolēs: p̄
pe ei solitus erat. etiā que
ratio et causa nō posceret:
in quib; deus anim; erga obe
dientia p̄baret. Haurire nā
q̄ aliqñ eū aquā iussit ex pu
treo. et i tñā tota die effundē:
et ceteras sportellas resoluē
ac denuo r̄tere: et uestimen
tū suere atq; iterū rursus
resoluē: et i pluib; huiusmōi
exercitijs ab eo mēozatis i bu
tus. ut i nullo p̄sus etiā ex

que contra rationem ipsam vide-
 batur discit contra dicere: et ita p-
 h' oia i format h' rem ad per-
 femoz ueit. Ex cuius exemplo
 docebat beatus athom' q' si q's
 uelit uelociter ad p'fectioez
 uenire? no sibi ipi fiet m'gr':
 nec p'p'ns uoluntatib' obediet
 etia si rectu uideat q'd uelit?
 s' sedm mandatu saluatoris
 obseruandu ee ut an omnia
 unusq'sq' abneget sem' ipm
 sibi. et ueniatet p'p'is uolunta-
 tib'us: q' et ipe saluator dixit
 Ego ueni no ut facia uolu-
 tate mea; sed ei' qui misit
 me. Et utiq' uoluntas xpi
 non erat c'tra uoluntati p'p'is:
 sed ne qui uenerat obedietiam
 doce. no inueniret' obedies s'p
 p'iu faceret uoluntate. C'ito
 ergo magis nos no uiditabi-
 mur iobedientes? si p'p'ias fa-
 ciam' uoluntates? Demq' sup
 dictus paulus exeplo nobis
 est. qui obedietie et s'p'liantia
 tis merito in tantu sp'itualiu
 gra'ru culme ascendit: ut ml-
 to plures et potentiores stu-
 tes p' ipm d'ns. q' p' scm' atho-
 mu' faceret. Et q'm p'p' afflu-
 tia gra'ru multitudies ad eu
 ex orb'us terre p'tib' affuebat:
 ut curaretur ab eo: uerens
 beatus athom' ne molestia
 multitudis fugaret' in i'te

more hemu quo aacredi finale
 ab aliquo no posset. oia e-
 re eu fecit: ut uerentes r
 magis ipe suscipet athom'
 Si quos uere ipe no potius
 set curare? hos ad paulu-
 tate ad p'p'ioze sanitate
 gram habente mittebat: et
 ab illo curabat. Tantam
 aut s'p'liantia ei' fuisse a-
 pud deu fiducia tradit: ut
 quoda tpe cu q'da rabiem
 paties in modu came lam-
 aret oem qui ausus fuisset
 ad se aacredere? et p'ductus ad
 eu fuisset: i'stebat o'om
 ut demone q' eu urgebat
 fugaret. Et cu moza fiet.
 nec celer sequetur effectus:
 q'si i'fantu moze idignatus
 dixisse fert' ad d'nm. Vere
 no manducabo hodie: si eu
 no curaueris. Et otinuo q'si
 delicioso d'no satisfactu est
 a deo: et stah' curat' erabit.

Non De s'co pyramone. Ca.
 aut' michi uidet' rxxvj.
 dignu etia hui' he-
 um habitatores. q' p'temo
 mari adiacet et uiana est
 opido q'd dicit' diolcho sile-
 tio p'terit' in qua uidim'
 amirabile p'sb'm noie pia-
 mone tota' huilitatis et
 benignitatis uiru: habent
 te etia r'uelationu gram-

Demq; quoda tpe cu dno sac
ficiu offerret: vidit angelum
dei stante iuxta altare: et
vniuscuiq; moachoz aacrede
tiu ad altare scribente noia
in libro. que tenebat i maib;
qzda en noia no scribentem.
Cuq; diligent' obseruasset se
moz qui esset qz noia non
scpsisset: postq; sut. opleta
misteia. vniq; eoz seoz su
uocas. pndatur. qdeis m
oculto pni fuisse admissu:
et iuent ex cofessioe vni
q; eoz pni mortalis obno
iu. Tunc hortat' eos penen
tia age: et semetipm cum
eis ante dnm pfernes die
ac nocte. tunc ipe m eozum
patis eet obnoxius flebat:
et ta diu pmasit cu eis m
penitentia et lacrimis. don'
itez videt eude angelu sta
te et scribente aacredentium
noia: et posteaq; omi scpsit
tunc etia illos ex noib' euo
cante. et ad reconsiliatioez
altaris iuitante. At ued ubi
h' semoz vidit: itellexit eoz
suscepta ee pnam: et sic eo
altari tota cu q' tulatione
restituut. **H**unc etia qda
tpe flabant a demoi; ita
uerberatu: ut stare aut mo
ueri omo loco no posset. Et
cu dies adesset dnica. et res

poscet offerri sacrificiu: ius
sit se fratri maib' ad altare
portari. **O**bi cu m orone ia
cuisset. astatem edanuo vidit
angelu qui astare solebat al
tari: et porrigente sibi ma
nu atq; eleuante se de tra:
et statim dolor ita ab eo disces
sit ut solito sanior reddetur.

Erat **De sco iohē Ca^m xxxij.**
in ipis locis et vni scis
ac tota gre bonore
pletus: iohanes noie. In q'
tata eat solatiois gra: ut
qcuq; mestitia. quocunq; tedi
o oppsa fuisse aia: paucis
eius sermoibus alacritate
et leticia repleretur. Sed et
santatu gra pluma ei add
donata est. In alijs quoq; q'
plumis egypti locis. sparsi
vidim' scos dei. virtutes ml
tis et miabilia facietes: et
tota gre plenos. Sed pau
cos de multis meozauim':
de omib' ued explicita supra
vires nras est. Na de hys q'
m supioze thebaude. id est ar
ta ipam syenen hitare dicitur.
auditu solo copim': q'
hys pene oib' quos vidim'
celtiores illi et magnificen
tiores habeatur. Aacrede ued
ad ipos p itineis piculo neq
uim': q' q'uis omi illaz pti
u loca latromib' itur sent?

illa tñ q̄ ultra ciuitate lyco
 ff. etiā barbaros paciūtur?
 et ideo nullus ad eos accessit
 fuit: q̄ reuera nec eos quos
 superius in eozauū absq̄ pi-
 culo vidim⁹. Septies nāq̄ in
 hoc itinere picitati sum⁹
 in octauo autē sicut scriptum
 est nō obtinuit nos malū:
 deo nos in omib⁹ p̄tegente.
 Deniq̄ semel p̄ quinq̄ dies ac
 noctes itedentes p̄ hēmū:
 sit ac lassitudine picitati sum⁹.
Alio quoq̄ tpe icurrim⁹
 locū i quo ē suallis q̄dā hu-
 more ex semetipā gignens
 falsū: quē continuo calor solis
 uelut hyemalis pruina i gla-
 tione. ita i sale stringit. et tā-
 q̄ sudas acutis ex ipō sale
 effiat: ita omnia illa exassa-
 tur loca. ut nō solū nudos pe-
 des ut habebam⁹ nos: sed et
 calciamētis multos terebret
 ac secat. In hys ergo iuenti:
 magno cū piculo euasim⁹.
 Tertio cū nichilomin⁹ p̄ here-
 nū p̄gemus: icurrim⁹ ual-
 le quādā huore ex semetipā
 seruante. Cui⁹ solū laxū et
 fetido ceno repleti tñsire cu-
 pientes: usq̄ ad laterā i figi-
 mur. Cūq̄ pene i eadē merge-
 rem⁹: exclamātes ad deum
 illud psalmi p̄tulim⁹ dicētes
 Saluū me deus fuit: qm̄

itruerūt aq̄ usq̄ ad atam
 meā. Infixus sū in limo p̄-
 fudi: et nō est substantia.
Quātū piculū p̄tulim⁹ in
 aquis quibusdā q̄ ex vnda-
 tione nūi remāserāt: i q̄b⁹
 p̄ tridūū otinūū afflucti vix
 euade potuim⁹. Quintū picu-
 lū fuit nobis a latronib⁹ cū
 secus mare iter agerem⁹:
 p̄ quindecim milia passuū
 itēq̄tib⁹ nos: et quos ferro
 p̄mē nō poterāt: pene ex-
 ammes p̄ fugā reddiderāt.
Sextū discrimē fuit nobis
 in ipō flumīe mli: i q̄ nauī-
 gātes pene submersi sum⁹.
Septio in stagno qd̄ maria
 appellat. uento sauetē i insu-
 lā eicā sum⁹: hyeme grauis-
 sima sup nos et tepestate
 feruētē. Erat em̄ tēp⁹ quo
 epyphaniāz sp̄abant⁹ dies.
Octauū autē fuit qd̄ cū ad
 mitre moāstria uessim⁹: lo-
 cū qd̄ā incidim⁹. i quo i flu-
 entis mli aqua residēs. ue-
 lut stagnū qd̄ā effecerat:
 in quo multe bestie p̄cipue
 chorodulli pluūm erant.
Quicū ad tepore solis exis-
 sent: resoluti circa orā stag-
 ni iacebāt: ut ignorātib⁹
 nobis mortui uiderēt. Et
 cū a credēmus ad uidedam
 mirandāq̄ magnitudinem

bestiarū. quas examines pu-
tabam⁹? cōtinuo ut somitū
pedū senserūt excitati: irru-
ere et insectari nos ueheme-
ter ceperūt. Nos aut mag-
no cū clamore et metu no-
mē xpi inuocauim⁹. Cui⁹ mi-
sericordia affuit? et bestie q̄
tōt nos irrēxerūt: q̄si
āgelo repellente ī stagnū
ptin⁹ eiecit. Nos aut tur-
su concito ad mōasteria festi-
nauim⁹? grāb agentes dō-
nō: qui nos de tantis picu-
lis libeant: et tāta nobis
ostendit mirabilia: ipsi
glā ī scla seculoz. Amē. *Ex-
plicat liber p̄m⁹ vitas p̄m.
Incipit plog⁹ ī librū scdm.*

Tere mūdum
q̄s dubitet
meitis stae
scōz: horū
salūz q̄p̄ ī h̄
uolūntē vita
prefulget. Qui omēz luxu-
rie notā tota mente fugē-
rūt. mūdūq; relicto hēmi-
uaste secreta rimat⁹: ibi
p̄ terribiles rupes formi-
dolosīs antris exubates.
nō esuriūt neq; sitiūt: qz
dexterā dei sustentat et pas-
cat eos. Hoz meitis suble-
ueris: hoz supplicatōib⁹ p̄ad-
pueiaz meāib⁹ mī dnē fido se-

Beatifico siq̄de et amroz
laudabile p̄positū tuū ut dig-
nū est: qm̄ cū plūimū religio-
sam vitā p̄fessi. circa vana et
tāna p̄sentis seculi studium
sūm ipendat. et iuxta p̄phete
oraculū lapides scārii disp-
si sūt ī capite om̄ platearū:
ex hoc ualde gaudeo qd̄ ī uōbo
edificatōis et scē sc̄pture doc-
trina īfōrri desideris: scōz qz
p̄m̄ uisatōes et illūta p̄p̄ris.
Igit⁹ uigēsimū ī episcopa-
tu agēs amū: desiderā tibi
sp̄ritualū uiroz q̄s ī dei re-
bus sp̄ctatos uidi et audiui
uitas. moraleq; doctrinā p̄n-
tis libelli. p̄pendio declarare
tēptabo: quatin⁹ ī p̄posito
pietatis dux tibi met̄ipi bono-
rū operū. et eoz q̄ tēcū sūt
et qui post te erūt doctor effi-
tiaris ip̄itoz. Sed oro te ne
sp̄ernas simplicitatē eloquij:
nec politia me exigas stili ue-
iustatē. Nec em̄ opis ē diui-
ne doctrine. sophistic et elo-
quēter signare sermōes. s̄
suade mētēs hōmī ī fide et o-
pēib⁹ ueitatis scdm̄ qd̄ sc̄ptū
est. aperī os tuū uerbo dei?
et iterū. nō asp̄neris uerba
senioz: et ip̄i em̄ didicerūt
a p̄tib⁹ suis. Demq; p̄narcha-
rū scōz et p̄pharū abrahā
salūz ysaac et iacob moysi he-

